

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

707

708

709

710

82

9-75

ՏԱՂՔ

ԱՆԱԿՐԷՈՆԻ

ՀԱՆԴԵՐԶ ԾԱՆՕԹՈՒԹԵԱՄԲՐ

Կ. ՊՕԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Պ. ՔԻՐԻՇՃԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.

= 1874 =

ՏԱՂԲ

Մ.Ն.Մ.ԿՐԷՆՆԻ

1875

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ՏԱՂՔ

Այս

ԱՆԱԿՐԷՈՆԻ

ՀԱՆԴԵՐՁ ԾԱՆՕԹՈՒԹԵԱՄԲՔ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱՅ Ի ՀԵԼԼԷՆ ԲՆԱԳՐԷՆ

Թ. ԹԵՐՁԵԱՆ

Կ. ՊՕԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊՕՂՈՍԻ ՔԻՐԻՇՃԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.

— 1871 —

2014

145

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Cyrillic or Greek, appearing as a title or subtitle.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a date or reference number.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a name or location.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a name or location.

7791-57

Handwritten mark or signature.

Handwritten text in a non-Latin script, possibly a name or location.

— 1871 —

Ա Ռ

ՎՍԵՄԱՇՈՒՔ

ԳՐԻԳՈՐ ԷՅԷՆՏԻ ՕՏԵԱՆ

ՈՒՂԵՐՁ

Անթառամ ծաղկամբ
Զոր Անահրեռն
Խընամոտ մատամբ
Սընոյց յԵլիկոն

Փուլնզ կապեալ պեսպես՝
Զօնեմ աւաղիկ
Հայրենեացս եւ Քեզ
Սիրոյ հաւաստիք:

Երե 'նզ սեւասքօղ
Թելս իմոյ քնարիք
Վարդք վառեալք 'ի ցօղ
Անման Քերթողիք՝

Ծանուց ըզբաղմանցդ
Ի ժամ պարապոյ
Վաստակեալ մըտացդ
Իցեն ինձ հանոյ,

Իբր ուղեւորի
ՅՈՎԿԵԱՆՆ անհուն
Տեսիլ կղզեկի
Ուր ժպտի գարուն,

Դասերք Կասպալի
Եւ Հարսունք Գողթան՝
Քեզ բագ կրկնակի
Հիւսեցեն՝ Օտեան:

Թ. ԹԵՂԵՅԱՆ

REVUE

DES SCIENCES

PHYSIQUES

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

L'ouvrage de M. le Comte de Laplace sur le système du monde, par lequel on voit que la gravitation universelle est la cause de la formation des corps célestes, est un ouvrage qui a mérité l'éloge de tous les hommes de lettres et de tous les hommes de bien.

ՅՄՈՒՍ Զ Ա Ռ Ն

ԱՆԱԿՐԷՈՆ՝ քաղցր նշոյլ հին Հելլենական հանճարոյ՝ զմայլելի պարզութեամբ տաղիցն՝ իմաստասիրական հեշտութեամբ՝ ճշմարիտ զգացուածովք սրտահոս նուագացն՝ շնորհօք եւ փափկութեամբ գորովական իմաստից եւ առանձին իմն ինքեան եւ եթ սեփական քաղցրութեամբ եւ խանդիւ՝ աննման եւ անհաւասարելի կացեալ յիւրում տեսակի՝ սիրելի եղեւ միշտ ամենուրեք։ Չկամիմ աստ զդրուատիս նորա առնել. երգք նորա կան առաջի աչաց մերոց՝ եւ 'ի նոսա ընթեռնումք գողցես զհոգի իւր։ — Այլ նոյն իսկ յատկութիւնք Քերթողին յանյոյսս կրթեն զթարգմանիչս. զի չեն յայնցանէ զորս թարգմանօրէն մարթ իցէ բացատրել. վասն այսորիկ բազումք նմանողութեամբք միայն շատացան։ Այլ լաւ եւ թուեցաւ ինձ հաւատարիմ թարգմանութեամբ ծանօթացուցանել զայն առ մեզ, ըստ կարի պահելով եւ զնազելի շնորհս նորա։ Քաղցր է ինձ յուսալ զի ճարտարագոյն ձեռք եւս վայելչաբար ծանօթացուցեն ազգի մերում զանկեղծն Անակրէոն յորոյ գոյզն եւ եթ 'ի ճիրանաց ժամանակի ճողոպրեալ նուագաց՝ որպէս երգք անմահական թռչնոյ յերկինս՝ թափուր էր Մատենադարանն Հայոց։

3 8 4 8 2 0 0 0 3

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is oriented vertically on the page and appears to be a list or a series of entries. The script is dense and characteristic of 18th or 19th-century handwriting. The text is written in a dark ink on aged, slightly yellowed paper.

ՅԱՂՔ ԱՆԱԿՐԷՈՆԻ

—○○○○—

Ա.

Ի ՔՆԱՐՆ (1)

—

Կամիմ զՍարիզըս (2) նուազել
Կամիմ երգել ըղկադմեանն՝
Այլ բանդեռանս իմոյ թել
Անդրաձայնէ զՍէր միայն :

Երբեմն ըղլարս փոխեցի (3)
Եւ ըղքընար գլխովին ,
Զերգս Հերքիւլեանս (4) երգէի՝
Նա զՍէր կրկնէր վերատին :

Բարեաւ ապա՝ դիւցադինք՝
Մընայք բարեաւ յաւիտեան ,
Զի բանդեռանս իմ աղիք
Գիտեն երգել Սէր միայն :

—○○○○○○○○—

Բ.

Ի ԿԱՆ ԱՅՍ

Պ

—

Բնութիւն եղջերս եւս ցըլուց,

Երիւարաց եւս ամբակ,

Վիճ մահադէն սախւծուց ⁽¹⁾,

Նապաստակաց ոտս երադ :

Լուղակ՝ ճըկանց, հաւուց՝ թեւս,

Սրանց ողի դօրութեան ⁽²⁾,

Կանանց չունէր ինչ այլ եւս,

Եւ որ պարզեւք նոցա սուան :

Գեղեցկութիւն եւս նոցին

Ընդ ամենայն դէն, վահան,

Հըրոյ, սըրոյ յաղթէ կին

Ի գեղն եւեթ սպաստան :

Գ .

Ի ՄԱՆՈՒԿՆ ՍՂԵՂՆԱԻՈՐ

Մինչ Եզողի⁽¹⁾ Արջն ընդ աջով
Յածի զգիշերն հասարակ ,
Եւ մահացութ անոյշ քընով
Ննջեն խոնջեալք եւ վաստակ ,
Սէր ըզդրանդիս եկեալ բաղխէ .
« Ո՞ իցէ դա , գոչեմ ես ,
Որ ըզդրանդիս իմ գըղըրդէ՝
Խռովեալ զանուրջս իմ այսպէս » :
Իսկ Սէր « Բայ ինձ , պատասխանէ ,
« Մանկիկ մ՞ եմ ես՝ չ'երկնչիս ,
Լըցաւ գըլուխ իմ 'ի շաղէ՝
Յաստանդական գիշերիս » :
Գորովելով ընդ բանս նորա
Եւ լուցանեմ ըզկանթեղն⁽²⁾ ,
Բանամ ըզդուռն . եւ ահա նա
Ունէր թեւիկս եւ աղեղն⁽³⁾ :
Նստուցանեմ ըզնա առ հուրք ,
Ըզձեռսն 'ի ձեռս իմ ջեռնում ,
Եւ զանձրեւին կայլակս անսուրբ՝
Ի բաց քամեմ 'ի գլխոյն :

Ի դոփալոյն այն ինչ եկաց ,

« Օն անդր , ասէ , փորձեցուք

թէ աղեղանս ինչ մեասեանց

Տեղատարափս այս եւ փուք » :

Քայս տասցեալ լարէ դաղեղն՝

Ի սիրաս⁽⁸⁾ ուղղէ դժայր նորուն ,

Եւ մուխ վարսեալ որպէս գորեղն⁽⁸⁾

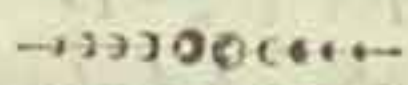
Ոսանու 'ի վեր գլարթուն :

Եւ բարձր 'ի ձայն գոչէ անդէն :

« Հիւրդ իմ , ուրախ լիւր ընդ իս՝

Զի լարքս անս անվրթար են ,

Այլ ոչ դու ինձ ողջ թըլիս » :

Դ .

Ի Ք ԻՆ Ի

Ի կակուղ մրտենի⁽¹⁾ ,
Ի սաղարթ ներգիւնի
'Նկողմանեալ արբեցայց .
Անդ պաշտել գայցէ Սէր⁽²⁾
Հանդրիճեալ յուսն 'ի վեր
Պապիրաւ⁽³⁾ ըզըրօշակ .
Կեանք սլանան անուարչաւ
Եւ սակերքս 'ի հող սեաւ
'Գարձցին գոյզն ինչ փոշի :
Հիմ ապա դիէ մա խնկել
Հիմ գերկիր օժանել⁽⁴⁾ .
Ձիս օժեա մանաւանդ
Այդ անոյշ խնկերով
Մինչ կենաց ծրժեմ սիւղ
Պրսակեալ դիս վարդիւք .
Սիրուհւոյս սուր հրաւէր .
Չեւ 'ի դժոխս իջեալ , Սէր⁽⁵⁾ ,
Չհողս 'ի բաց մերժեցից :

Ե.

Ի ՎԱՍՐԳ

—

Ըղղ եռափթիթ վարդ⁽¹⁾

Ընդ Բարսա յեռցուք,

Փունջ գեղապրւարթ

Հիւսեալ ըղվարսիւք :

Եւ արբցուք՝ անոյշ

Յիծաղ 'ի շրթ ունս :

Ո՛հ վարդ դու քնքոյշ

Քան զհամայն ծաղկունս :

Վարդ՝ դից սիրելի,

Վարդ՝ խնայք դարնանս,

Վարդ՝ որով պճնի

Որդին՝ սողկանս :

Ի գեղափունջ վարսա

Երբ ամօթաղեղ

Ընդ Շրնորհաց պարս

Կայթա հարու անմեղ⁽²⁾ :

Գ.ու., Սպանդարամէտ,
 Մինչ քնարաւս կրղեմ
 Վարդիւք զ/ս նամէտ
 Բողորեան հայցեմ:

Եւ կոյս դեղանի

Տըւեալ ինձ ներցուի,
 Բողորեալք 'ի մի
 Ըղբւս պար առցուք:

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

2.

Ի Գ ԻՆ Ի

Քերկրապատար ըմպեմք զինի
Պատկեալ⁽¹⁾ 'ի փռնջ վարդենի.

Ի ձայն քանդաան կայթա հարկանէ,
Աղջիկ ոտամբ սիգարայլ,
Ճատուկ պաճոյճս 'ի թեղօշէ
Գողղոջ 'ի ձևօրն ճօճեալ.
Ե. պատանի վարսադիտակ՝
Այր շունչ բուրէ խունկս անոյշ,
Գեղեղաճայն զուգէ նըւադ
Ընդ քրնարին⁽²⁾ թինդ մեղոյշ:
Զքնայն Ասաղիկ, Սէր սոկեճամ⁽³⁾
Գան ընդ Բարոս զըւարթուն՝
Ա. բախ լինել ընդ Ասաուածն այն.
Այ ըսփոփէ զձերու թիւն:

է.

Ի Ս Է Ր

—

Ըստեղամբ յակնթեայ
Խիտորս զիս ձաղեալ
Կուպիդոնս պատուէր տայ
Ինձ ըզհետ իւր դնալ :

Ընդ հեղեղս թաւալղոր ,
Ընդ վախս , ընդ մայրիս ,
Վազէի քրանաթոր
Ապաստան յողիս :

Մեռանել ինձ թըւէր՝
Այլ փափկիկ 'ի թեւս
Գողեալ զիս , ասէ Սէր ,
« Սիրել ոչ կարես » :

Ը .

Ե Ր Ս Ջ

Քարոս ըղսիրոս ուրախ առնէր
Ու 'ի ծիրանիա ննջէի,
Ի ծայրս ոտից սլանալ ինձ թուէր
Գիշերական յանրջի⁽¹⁾ :

Եւ ընդ աղջկուհս մինչ խայտայի
Նաղիսաճեմս եւ չքնաղ,
Քան ըղճարոս առոյդ մանկաթի
Չիս առնէին ծաղր եւ խաղ :

Իղձ լինէի գրկել զմանկտին,
Ս.Մ ընդ քրնոյն ցնդեցան . . .
Եւ մընացեալ հէգս առանձին
Վերխնդրէի զերազն այն :

թ.

ՅԱՂԱԻՆԵԱԿ (1)

Ասա ինձ ուստի, սիրուն աղաւնեակ,

Ուստի թառեցեալ դաս .

Ուստի են բուրմունք խնկոյդ անուշակ (2),

Զոր տխուեալ սլանաս :

Եւ հերձեալ դոյներս ծաւալես համակ,

Ո՞յր դու, եւ յո՞ գնաս » :

« Առ Բաթիւլ (3) մանուկ դիս այժմ առաքէ

Ինքն Անակրէոն ,

Առ Բաթիւլ որ արդ բռնաւոր տիրէ

Ի սիրտս ինձ եւ ինձ (4) :

Ես դիս քերթս լին Աստղիկ զիցանայչ

Երդի միայ ձօն (5) ,

Հրեշտակիկն եմ ես Անակրէոնի ,

Ըզսէրս իւր սղաշտեմ (6) ,

Քանի՞ն գարդիս նաւակս 'ի ծոցի

Տանիմ սիրաճեմ . . . :

Սրճակել աղատ դիս փութով կամի

Զայն ինձ միշտ կրկնէն ,

Ս.ՅԼ թէ եւ թողցէ զիս՝ ես ոչ մեկնիմ,
Կամ մընամ գերի .

Զի առ ինչ թռանել ընդ դաշտս ընդ լերինս՝
Բուռնել 'ի ծառի ,

Եւ կամ խիլ արկեալ սընընդեան ճղճիմ
Ուտել կուտ վայրի :

Զարդիս բուծանիմ հացիւ զոր կորդեմ
Ի ձեռաց նորին ,

Եւ յանապակէ յորմէ ճաշակէն
Է եւ իմ բաժին ,

Եւ պար յօրինեալ զնա պարածածկեմ
Յիմում 'ի թեւին :

Անդ ուրեմն յեղեալ զիւրով քընարաւ
Ննջեմ քաղցր 'ի քուն .

Շատ քեզ այս , պանդուխտ , կրթ զի աչ ապուա
Իօսի քան ըզսոյն :

Ժ.

ՅՈՒՋ ԱՆՁՆ ԷՆ

—

«Անակրէոն, աղջկունքն ասեն,
 Ծեր ես, հայեաց 'ի հայելին.
 Ի գլուխ քոյն հերք ոչ եւս են,
 Եւ լերկ իսպառ ճակատ քոյն» :

— Թէ վարսք 'ի գլուխս իցեն կամ ոչ,
 Ձի փոյթ, աղջկունք, այլ դասս գիտեմ
 Ձի խինդք վայել են ծերունուց,
 Սրբան մատի մահն գծիսեմ :

— 000000 —

— 000000 —

ԺԱ.

Ի ՍԷՐ ՄՈՄԱԶՈՅԼ

Սէր մամաձող վաճառէր ունի,
Եւ մերձեցեալ ասեմ ես,
«Գու ինձ քանո՞յ վաճառիցես
Ըզդաստակերանդ այդ ըզմում: —

Նա 'ի Գորիկ ասէ բարբառ .
«Տուր ինձ ըզգին զոր կամիս,
Յ. Մ. յօրինող, գիտակ լիցիս,
Մամեղինաց չեմ ճարտար:»

Բայց յայսմհետէ բուռն է ողւոյս
Կեալ ընդ անյագ Կուսկիդեայ » :
— Ա՛ն քեզ ըզդրամդ , ինձ տուր ըզդա ,
Գողարիկ ընկեր անկողնոյս » :

Արդ բոցեռանդն ըզհուր քոյին ,
Սէր , փոյթ ընդ փոյթ յիմս ողւոջ
Արժարձեցես . ապ' եթէ ոչ
Ի հուր հալեմ զքեզ ինքնին :

ԺԲ.

Ի ՄԻՄՈՒՆ

Զոր պատուհաս քեզ ամից

Զոր, ծիծեռնիկ բազմածիչ .

Ըղթեւադ արդեօք օղահաս

Ասից փոքրել 'ի մկրատ .

Կամ թէ նրման Տէրէու (1)

Ըզքո հատից ես լեզու :

Զի յայդուն այն ինչ ծագիլ (2),

Մինչդեռ անուրջք ըղծաթիլ

Ինձ նկարելին, 'ի քո սոյլ

Ընդոստ կտուր ինձ դարթնուլ :

ԺԳ.

Ի ՍԻՐՍ, ՀՕ, ԲՈՒԹԻՒՆ

—

Պատմեն թ' Ստախա⁽¹⁾ չքնադադեղ
Զլերինսս ողջոյն լըցեալ ողբովք հեծեծէր,
Ի կիւպէլեայ դեղ կաթոգին
Խանդադատեալ՝ զանուն նորա յեղյեղէր :

Ի տեսանող Ալարեան⁽²⁾ ալիս
Սարդենադարդ Սպոլլոնի նուիրականս,
Որ ոք մատչի՝ ուժգին գոչէ
Արծարծելով 'ի խանդս ոգւոց մուկեկանս :

Ես առլըցեալ 'ի Սպանդարմէտ,
Ի խուճկս անոյշ, 'ի սիրուհիս գեղամոյն
Կամիմ այն եւ ես կամիմ
Բրդիլ վառիլ 'ի սիրախանդ իմն աւիւն :

ԺԴ.

ՄԱՐՏ ԸՆԴ ՍԻՐՈՅ

Կամիմ սիրել անյապաղ

Սէր յորդորեաց զիս 'ի նոյն .

Ս, յլ անխոհեմս ես, աւանդ,

Ոչ անասցի խորհրդոյն :

Ըզմեծ կապարճն ոսկեղէն

Զթիկամբ աստուածն արկանէ,

Ս, ուու զաղեղն, եւ անդէն

Ի պատերազմ զիս կոչէ :

Եւ ես՝ նոր ոմն Աքիլլէս՝

Վառեալ յասպար եւ 'ի տէգ,

Եւ շուրջ պնդեալ 'ի զրահէս՝

Կարդամ ըզսէր ինքն 'ի վէգ :

Նեաէր նա՝ ես խոյս տայի .

Ս, յլ 'ի սպառել կապարճին

Գրգռեալ՝ փոխան ընդ փքնի

Դիմէ 'ի սիրտս նա ինքնին :

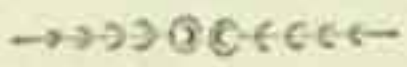
Բեկաւ անկաւ ոյժ ոգւոյս .

Ոչ ինչ զըրահս ինձ օղտէ .

Հիմ մարանչել արտաքուսմ՝

Մինչ թշնամին 'ի ներքս է⁽¹⁾ :

Ը 5-16 ՀՀ

ԺԵ

ՅԱՆՉՆ

Սահառա ողել դու գթէքէ (1),
Սա դմարտ Փախուցիոյ նըւագէ,
Զպարտիս սահառմ ես 'ի նուագ',
Ոչ հեծելագն այրուծին՝
Ոչ հետեւակք՝ եւ ոչ նաւք,
Ինձ սորա ոչ յաղթեցին,
Ս. Մ. նորագի ինչ բանակ
Որոյ յաչաց դան սըլաքք:

ԺԶ.

ԶՓԱՐԹԱՄՈՒԹԵՆԷ

Ըղկիկէսէ զինչ փայթ է իմ
Արքայ երբեմն Սարդեայց ⁽¹⁾
Ընդ բռնաւորս ⁽²⁾ ոչ նախանձիմ,
Ոչ թեկն ածեմ ինչ փառաց :
Այլ իղձ լինիմ լոկ ըզմորուս
Յիւղս անուշունս օծանել,
Ըղձամ միայն ըղձակատուս՝
Հոյլըս վարդից բոլորել :
Իմ է այս օր եւ վայելեմ,
Իսկ ըզվաղութն ո՞ կտես .
Մինչդեռ վայրկեանս է լուսաճեմ,
Ա՛րբ եւ խաղան 'ի քրէս :
Եւ Բաքոսի Սպանդարմեաինս
Ի բաժակէդ հան նըւէր .
Զի մի հասցէ ցաւ դառնաղինս
Ասել քեզ, մի եւս ըմպեր :

ԺԷ.

ՍՌ ՀԵՓԵՍՏՈՍ⁽¹⁾

Չուլեան դարձաթա այս, Հեփեստոս •
Մի գէնա⁽²⁾ եւ դրահա ինձ կառուսցեա,
(Զինչ է ընդ իմ ունդ պատերազմ,)
Սյլ լայն բաժակ, խոր ըստ կարի: —
Մի գու գնովաւ դասակդս դրօշմեր,
Մի գՍայլ, մի գՀայկն⁽³⁾ անդնդայոյդ •
(Զինչ կայ ընդ իմ եւ ընդ Եդոզն
Կամ ընդ բոյս աստեղատանց •)
Սյլ այդի քանդեան դալար՝
Եւ ողկոյզրս գեղաժմիտ,
Եւ ըղՍենատա⁽⁴⁾ այդեկութս:
Ըզփրփրայոյդ գրծեան գհնձան,
Եւ ոսկեձոյլ Սէր եւ Բաթիլ
Զանոյշ նեկաարլն ճճկեացեն՝
Ընդ գրւարթնոյն Բաքոսի:

ԺԸ.

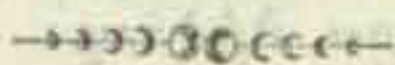
ՎԱՍՆ ԸՄՊԱՆԱԿԻՆ ԻԻՐՈՅ

Ճարտարարուեստդ՝ հաճոյական
Ա՛ռ յերիւրել ինձ ըմպանակ .
Զանուշակ վարդից բերող
Նախ զեղանակն ուրուադրեալ շուրջ
Ի թեքեալն այն՝ ի յարծաթ
Յոյց ինձ խրախճանս խուռներամ .
Մի՛ զ՛ի գինւոյ մերժեալ ըզձէս
Եւ ըզխորհուրդս օտար քանդեր ,
Մի՛ եւ վէպս ահագնալուրս .
Ինձ ըզՅաքոս մանաւանդ
ԶԱրամազդայ դրոշմեաց զորդին ,
ԶԱսողիկ՝ սիրոյ գրբմանոյ՛ն
Հաճ եւ հաւան ընդ Հիմնէ .
Անդ քանդեսցես ըզՍէր անդէն⁽¹⁾
Եւ ըզՇրնորհրս ծիծաղ :
Ընդ սաղարթուն , ողկուղաղեղ
Սյգեստանուոյն հովանեաւ՝
Դիցես մանկունս զեղադիտակ ,
Եւ ընդ նոսին գայցէ գխաղու
Խարտիչաղեղն Ապոլլոն .

ԺԹ.

ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՆՉ ԸՄՊԷ

Երկիր սեւաթայր՝
 Ըմպէ զցօղ ամպոց,
 Եւ ծառք եւ ծաղկունք՝
 Ըմպեն զերկրիս ծոց,
 Ծով ըմպէ զայերս,
 Եւ արեւ՝ ըղծով,
 Իսկ զարեւ՝ լուսին
 Ըմպէ ծրծելով:
 Թէ բնութիւնս ողջայն
 Ըմպէ, բարեկամք,
 Հիմ արդեւուք ինձ
 Ըմպել զաս բաժակ

ի.

ԱՌ՝ ՍԻՐՈՒՀԻՆ

Երբեմն յափուհսս Նլիոնի՝ փոխեցաւ
 Տանտալոսեանն աղջիկ ⁽¹⁾ 'ի ժայռ ահաւոր,
 Պանդիոնի ⁽²⁾ դուստրըն երբեմն յօդ սլացաւ,
 Միծեռն եղեալ թեւաւոր:

Եւ ես իցիւ 'ի հայելի շրջէի՝
 Զի դու անդուլ յիս հայեցեալ հայէիր •
 Իցիւ եւ ես քեզ պատմուճան լինէի՝
 Քալ ըզմարմնով քով 'ի հիւռ:

Ո՛հ կամէի ականակիտ լինել ջուր
 Զի զղիրդ անդամսդ անդէն դայիր լուանալ՝
 Ո՛հ աղջիկ, խուհի թէ լինէի բոյր 'ի բոյր
 Զեղուլ ըզքեւ ծալ 'ի ծալ:

Օ՛չ թէ վարսից քոց լինէի ծամակալ՝
 Կամ թէ ակն այն՝ զուլնըդ փաղփուհս որ պճնէն...
 Ո՛հ թէ էի գոնէ ոտից քոց սանդալ ⁽³⁾
 Կոխան լինել գէթ 'ի քէն:

ԻՍ.

ՏԱՊ ՍԻՐԱՅ

Լըցէք լըցէք

Ինձ, կանայք,

Առատ նեկտար

Ի բաժակ:

Ոչ եւս ժուժամ

Ես տապոյս⁽¹⁾.

Եւ առ յինչն

Դուք տա՛յք խոյս.

Տուք 'ի ծաղկանցդ

Այդ 'ի թարմ,

Զի գիտնձ գլխոյս

Համերամ

Բոց ճակատուն

Հրրայրեաց,

Փութանակի

Թառամեաց:

Այլ ո՛հ սիրտ՝ յո՞ր

Հովանիս

Ի հրոյ սիրոյնս

Փրկեսցիս :

Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս
Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս

Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս
Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս

Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս
Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս

Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս
Ընդ անհասկանալիս և անհասկանալիս
Հասկանալիս և անհասկանալիս

ԻՅ.

Ի ՏԵՂԻ ՀՈՎԱՆԱԻՈՐ

Ընդ հովանեաւս այս, Բաթիւլ,
Հանգիր, ո՛ր ծառ դեղեցիկ,
Ըզլարսաւոր⁽¹⁾ սաղարթս իւր՝
Գդուէ ոսաովքըն հեզիկ:

Ակն՝ որ հոսէ⁽²⁾ զհա՛նդունն,
Հրաւիրէ զմեզ առ հովին.
Ո՞ր զվայրս տեսեալ հովասուն՝
Ջանց առնուցու անդստին:

ԻԳ.

ՅՈՍԿԻ.

Եթէ մարթ էր յոսկի
Սուղ մի զկեանս երկարել
Ջան 'ի գործ զընէի
Ինձ մըթերս ամբարել :

Եւ երբ մահ առ իս գայր՝
Սակաւիկ մի տայի ,
Եւ անդէն նա դառնայր
Յառաջին իւր տեղի :

Ս, յլ մարդոյ թէ չէ հնար
Յերկարել սուղ մի զկեանս՝
Հիմ հեծել վայրապար
Կամ հեղուլ հառաչանս :

Եթէ մահ ինձ վճռեալ՝
Իցենս պէտք ինչ ոսկւոյ .
Լաւ է ինձ արբենալ
Յանուշակ 'ի գինւոյ :

Եւ ապա խառն 'ի հոյ՛ւ
 Մըտերմաց սիրելի,
 Յանկողին փափկալոյ՛ւ
 Յաշտ առնել Կիւթէրի:

Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս

Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս

Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս

Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս
 Եւ ինչպէս ինչպէս

ԻԴ.

ՋԿԵՆԱՑ

—

Չի մարդ եմ ես, եւ ինձ մնայ
 Կենացս երթալ 'ի շաւղէ,
 Զուղիմս դիտեմ զոր չողայ,
 Այլ զոր երթայ՝ ո՞ր դիտէ:

Օ՛ն անդր 'ի բաց, հողք անձահ,
 Չի՞նչ է ընդ իմ եւ ընդ ձեզ.
 Չեւ կափուցեալ դասս 'ի մահ,
 Թոյլ առք պարեմ ընդ Նիսս:

— 333 —

ԻՆՆ

Ի ԳԻՆԻ

Ամենայն վիշաք իմ ննջեն
Յորժամ դայցեմ ըզգինեալ
Զինչ հառաչանք օգտիցեն ,
Զինչ տրամուխիւն եւ սուղ սեալ :

Մեռանէլ ես պարտիմ
Եթէ կամիմ եւ թէ ոչ ,
Առ ինչ ապա վարանիմ
Ի կենցաղոյս այսր ուղւոջ :

Զնեկտար արբցուք մեք ուրեմն
Զնեկտար զըւարթ ճաքոսի
Զի համայն վիշաք իմ ննջեն
Յորժամ ըմպեմ ըզգինի :

ԻԶ.

Ի ՆՈՅՆ

Ի յերեւել ինձ Բարոսի՝
Ամենայն վիշտք իմ ննջեն,
Կարծեմ ունել ըղկրիւսոսի՝
Եւ ձայն արկեալ դեղդեղեմ:

Ընկողմանեալ 'ի հեշտ մահճին
Եւ բաղեղան պսակեալ յուռ,
Զամենայն ինչ աշխարհային
Յայնժամ կոխեմ առաթուր:

Մատիք 'ի դէն դուք՝ ես ըմպեմ.
Աղէ, դրաժակդ անձ, մանուկ.
Զի լաւ է ինձ դընիլ աստէն
Քան թէ 'ի դաշտ մահաշշուկ:

ԻԷ

Ի ԲԱՔՈՍ

Ս. րամազդայ երբ դուարձ որդին Լիէսս

Որ փարատէ զցաւս

Ի սրտին իմ խաւս

Խըրտեալ սահի քաղցրահոս,

Սնուչն իւր նեկտար

Դրդէ զիս ՚ի պար :

Թէպէտ սիրող իցեմ զինւոյ՝ այլ են իմ

Եւ այլ եւս փայելք,

Ի խրախճանս եւ յերդ

Ընդ Ս. փրողիդ ըզմայլիմ,

Եւ ցանկամ դարձեալ՝

Ի կաքաւ դառնալ :

ԻՐ.

ՊԱՏԿԵՐ ՍԻՐՈՒՀԻՈՅՆ

Դու որ յարհեատ որով Հոողոս ⁽¹⁾ ճոխանայ
 Եշխեա՝ ուլ մեծ դու 'ի ճարտարս ինձ նկարեա
 Ըղսիրուհիս իմ թէպէտ չէ իսկ աստէն .
 Յօրինեան դնա որպէս ասեմ մէն առ մէն :
 Նուրբ նրկարեա եւ սեաւ վարսիցն իւր ըզհոյլ
 Եւ թըւիցին ⁽²⁾ թէ ներէ մամ՝ խուսկս հեղուլ,
 Ընդ խոպոպիւք հիւսեալ հերաց ծիրանի ⁽³⁾
 Եւ առ այտիւք՝ ճակատ փղոսկրեայ պարզեացի,
 Ըզ յօնա՝ ոչ խառն, ոչ անջատեալ նրկարեա,
 Այլ նորայնոց նրման 'ի վերջ կոյս թեթեւա .
 Յակն իւր հրացոլ դիր Աթենայ ⁽⁴⁾ չաց հանգէտ
 Երանդ ծաւի եւ դԱատղկան ցօղ նամէտ :
 Ունչն եւ խայծեալ այտքն 'ի բոսոր իբրեւ դայդ
 Վարդ թըւիցին խառնեալ 'ի կաթն ըսպիտակ :
 Թուիցին շրթունքն համբոյրս հայցել կաթոզին
 Եւ դարանեալ կայցեն հրապոյրք 'ի նոսին ⁽⁵⁾ .
⁽⁶⁾ Շնորհք ըզգողարիկ թնչաւ նորին պար առցեն
 Եւ շուրջ զուլամբ որ թըւիցի ձիւնեղէն .

Քօղ ծիրանի դմապելուքն արկ անդէն,
 Հրապոյրք ինչ դեռ մարմնոյն դանխուլ մընասնէն.
 Շատ է, նա ինքն է . . . այլ խարժմարդեօք ես
 Կենդանադիրդ այդ խօսեացի փութապէս :

— 333333 —

3

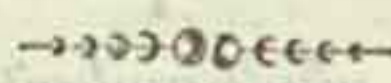

Ի:թ:

ԿԵՆԴՍՆԱԳԻԹ ԲՍԹԻԻԿԻ

Սա ըղբաթիւլ արդ ուրուարել
 Ըղսիրելիս, որպէս սակմ.
 Հերս փողփողուն դիցես նրմա՝
 Սեաւք 'ի ներքոյ եւ սակեփունջ
 Թելիցն 'ի ծայրս աւարտեսցին:
 Խուռն եւ արձակ 'ի կապանաց
 Թող ծածանին խոսպարն 'ի նիւս.
 Յօնք սեւաթոյրք քան դօճն անդամ
 Պրասկեսցեն գալարելալ ճակատն,
 Որպէս ծաղիկ ինչ ղօղաթուրմ:
 (2) Սեաւ աչքն իցեն գոռ՝ այլեւ քաղցր,
 Ինչ ինչ խառնեալ Սրիսական՝
 Ինչ ինչ քնաղ յՍ.սողկանէ,
 Որոց սասաիւ սարսեցուցեալ՝
 Եւ յուսատու ակոփեցեն:
 Ըղծիրանոյ տացես թաւիչ
 Վարդդեղ այտիցն՝ եւ հեղ անդէն
 Ըստ դօրելոյ քում արհեստին,
 Ըղշիկնութիւն անմեղական (3).

Այլ ըզըթուհա ոչ գիտեմ
 Չիմրդ փափկիկ նրկարեացես
 Ճարտար բանիւք թաթաւուչք :
 Սուղ՝ խօսեսցի մումն 'ի լուսթեան :
 Այս անա դէմքն . . . արդ պարանոցն
 Փրղոսկրեայ՝ քան զՍտոնեայն ⁽⁴⁾
 Եւս ձիւնաթոյր շողասցի :
 Ըզլանջ Հերմեայ տուր եւ ըզձեռն,
 Զազդերս Պոլեայ, Բաքոսի զփոր :
 Ի փափկասուն աղդերց վերայ՝
 Յազդերց վերայ բոցեռանդն՝
 . . . . .
 Սրտանցուցեալ զՊափկեան բամբիշ :
 Այլ քո արհեստ նախանձարկու
 Զուսոց ծածկէ զձեւ ասինածիր .
 Բայց կատարեալ է աւադիկ :
 Արդ զինչ զոտից քեզ ճառեցից :
 Ա՛ռ քեզ ըզգին զոր եւ կամիս
 Եւ զԱպուլոնդ այդ՝ զոր գիտեմ
 Դարձն արան ինձ Բաթիւլ .
 Թէ 'ի Սամոս ⁽⁵⁾ երթաս երբէք՝
 Փեպոս՝ զԲաթիւլդ արասցես :

Լ:

ԳԵՐՈՒԹԻՒՆ ՍԻՐՈՅ

Մուսայք ծաղկամբք

ԶՍ. սաղորդին

Կապի ալ՝ Գեղոյ

Մասնեցին:

Արդ փրկանօք

Զորդ եկիկ

Հայէ՛ս անդ ուլ

Մայրն Ս. սաղիկ:

Թէ՛ եւ փրկէ

Աք ըզնա,

Նա ոչ մեկնի՛

Սնդ մրնայ:

Քանդի ուսաւ

Կալ գերի,

Եւ ընդ շ թայս

Իւր հաճի⁽¹⁾:

ԼՍ.

Ի ԳԻՆԵՄՈՒՈՒԹԻԻՆ⁽¹⁾

Յիս Տէր, յանմահ 'ի դից անուհի,
Թող թող ըմպել ինձ թաթաղուն .
Ի մոլութիւն ցանկամ վառիլ :
Նա՛ մոլեցաւ Ալկմէոն եւս,
Ըսպիտակա՛ս, եւ Արէսաէս⁽²⁾,
Յըսպանանել ըզմարս իւրեանց :
Այլ ես՝ որ ոչ զոք ըսպանի՛
Ընդ կարմրերփեան անկեալ գինի⁽³⁾,
Ի մոլութիւն ցանկամ բրդիլ :
Մոլեալ երբեմն եւ Ալկիդեայ⁽⁴⁾,
Բուռն բաղխէր ընդ Նիփիդեայ
Կապարճ լ'աղեղն արհաւրատատ .
Երբեմն Էսս իսկ մոլեցաւ՝
Ճօճեալ շարժեալ ըզվաճանաւ⁽⁵⁾
Ըզհեկտորեան վազակաւոր .
Ես՝ անաղեղն եւ անսուսերս,
Բաժակ 'ի բոխն եւ վաճնջք 'ի հերս,
Ի մոլութիւն ցանկամ վառիլ :

ԼԲ.

ԹԻԻ ՍԻՐԱ. ՀՍ. ՐՈՒԹ. ԵԱ. ՆՅՆ (Գ)

Եթէ ծառայ ըզսաղարթս
Կարեա թըւել զամենայն,
Եթէ զկոհակա համօրէն
Որ կուտակին յՈվկէան,

Ըզսէրս ոգւոյս մէն առ մէն
Քեզ եւ եթ մարդ է թըւել —
Դիր նախ քրտանս յԱթենաց՝
Այլ եւ այնչափ իմն յաւել :

Ի կորնթոյ գրեան գուհագս,
Զի այդ քաղաք Աքայոյ
Ի թիւ պանծայ կուտանաց
Որոց նրման չիք գեղոյ :

Իսկ թէ զԱլեքսանդայ եւ Յոնիոյ
Եւ զԿարթիոյ հարցցես գու,
Եւ ընդ նոսա զՀառոգոսի՝
Դիր ինձ հազարըս երկու : —

Ձինչ լրակմ. — Դեռ գրեան դու,
Ոչ զՍտորիս ասացի,
Ոչ ըզվայելս Կանուխայ,
Ոչ ըզԿրէտեաննն կղզի

Ուր գրտանի ամենայն,
Եւ ուր քնքոյշ խորհրդով
Սէր քաղաքաց 'ի քաղաք
Շրջի անդուլ տօնելով:

Եւ զինչ, կամիս զի թուեցից
Որ քան զՀնդիկս եւ Կաղէս
Եւ ըզԲակարեայ անդրադոյն
Ըզառիսիս ողւոյս սիրակէզ:

ԼԳ.

Ի ԾԻԾԱՌՆ ⁽¹⁾

Սիրուն ծիծառն՝ ամի ամի
Գառնաս աստէն 'ի գարնան
Գընել քեզ բոյն , ու 'ի ձմեռանի
Ճախրես յափուհարն Նիւլեան ⁽²⁾ :
Ս, յլ 'ի ծոցի աստ սէր անդուլ
Նորանոր բոյնս յօրինէ ,
Զադ մի զփետուրս ասնու զգեհուլ
Միւսըն դեռ եւս 'ի ձուի է .
Հանէ զգլխիկ մին կենսաբայ՝
Եւ անդադար լըսի ճիկ
Նորակրտուց ծիծեռնըկանց
Միշտ հայցելով պարենիկ ,
Մարքըն ձագուց ջամբեն սընուհ ,
Յարբունս սորա՝ նորս ծնանին .
Զինչ արարից , դի գսիրոյս գունդ
Է վըտարելն անհնարին :

ԼԳ.

ԱՌ ԱՂՁԻԿ

—

Մի տար խոյս

Տեսալ յիս

Ըզզիխոյս

Ձիւն ալիս

Թէ 'ի ախ

Ես ծաղկանց

Մի գարախ

Մերժեր կայծ :

Տես զիմնոց

Որսն ոչնախ

Զարի իրաւ

Որսն ոչնախ :

←→→→→→→→→→→

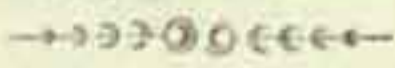
ԼԵ.

ՅԵՒՐՈՊԷ

Մանուկ, ինձ ցուրդ անդ թըւի
 Կնքն իսկ լինել Արամազդ,
 Զի ստանձնեալ յաւս իւր տանի
 ԸզՍիւզսնիոյ կոյնն ըզգասա :

Թաթիւք օտից նա ցելու
 Ըզիւրիւրայդ ալեայ կոյս,
 Եւ դասարեկդս ծախու
 Հատեալ սրանայ շոյս ընդ շոյս :

Աչ երկրածին այլ ինչ ցուլ
 Յաչայ տուեալ խոյս հովուին
 Մարթէր ըզծուրս հերձուլ
 Թէ Արամազդ չէ ինքնին :

1,2.

ՈՒՍՈՒՄՆ ԱՆԱԿՐԷՈՆԻ

Հիմ կամիա ցուցանել ինձ դօրէն
Եւ ըզիաստ դոր հոկտորքըն վարեն .
Զինչ ընդ բանս արարից ես այնքան
Որք հանիրք եւ սնտոի են համայն :
Ինձ ուսն մշտանել մանաւանդ
Անուշակ ընդ գինիս երկնաւանդ ,
Ինձ ուսն մանաւանդ կայթս առնուլ
Ընդ չքնաղ Աստղկանս ոսկենշոյլ⁽¹⁾ :
Զիւն ալիօք պսակելոյս⁽²⁾ բեր գինի
Լից ինձ ջուր եւ հանգն գիմս ողի .
Մանուկ , փոյթ դիս տարցին 'ի դամբան
Եւ մեռեալք ոչ իմիք այլ ըղձան :

ԱԷ

Գ Ա Ր Ո Ւ Ն (1)

Հայեաց 'ի դալ անդ գարնան
Զխորդ նրնորհք սիռեն վարդ .
Հայեաց , զխորդ մեղմանան(2)
Ալիք ծովուն բարդ 'ի բարդ :
Տես իբր խայտայ հողամաղ ,
Զխորդ հորդէ կրունկ զուղին ,
Տիտան ճեմի լուսաշաղ ,
Փարատեցան ամպք մըթին :
Փայլեն վաստակք մահացուաց ,
Եւ 'ի միջոյ դալարի
Ըզնախ տերեւս արձակեաց
Նորարողբող ճիթենի :
Պակի հեղուկըն Բաքեաց ,
Եւ ընդ ոստովք սաղարթուն
Ողկուղապակ 'ի դուրս գայ
Պըտուղն անժոյժ եւ սիրուն :

ԼԸ.

Ի ԳԻՆԻ

Ըմպեմ թէպէտ յեց յալիս՝
 Շատ քան զանոյդ պատանիս,
 Եւ թէ պարել իցէ հարկ
 Առից մական⁽¹⁾ զայս սրբուակ:

Յըպոյ ինչ ոչ ունիմ պէտս,
 Արդ որ կամի որ կառել,
 Հնապա ելցէ ՚ի հանդէս.
 Գու մանուկ, մեր ինձ ըմպել:

Մեղու զգինիս խառնեսցիր⁽²⁾,
 Եմ եմ եւ ես ձերունի
 Ս. Մ ձեօք մտակալ՝ ի կայթիւ
 Նրամանեցայց Սիլենի⁽³⁾:

ԼԹ.

Ի ԳԻՆԻ

Յորժամ ըմպեմ ըզգինի՝

Բերկրանք լընուն դիմ ոգի,

Եւ քընարիս դարժնու թել

Առ 'ի դՄուսայս նըւագել :

Յորժամ ըմպեմ ըզգինի՝

Հոգ եւ կասկած փարատի,

Հողմոց 'ի թեւս ալեծուփ

Սլանանս երթան սեաւ խորհուրդք :

Յորժամ ըմպեմ ըզգինի՝

Յեթերս անոյշ Բաքոսի

Բարձեալ տանի դիւ ընդ իւր

Լըցեալ գինեաւ քաղցրաբոյր⁽¹⁾ :

Յորժամ ըմպեմ ըզգինին՝

Հիւսեալ պրսակ ծաղկածին

Ըզճակատուս բոլորեմ

Զհեշտանս կենաց նըւագեմ :

Յորժամ ըմպեմ ըզգինին՝

Յժեալ խնկովք զիմ մարմին

Փարիմ ընդ կոյս հաղաճեմ

Եւ զԱփրոզիա զեզգեզեմ :

Յորժամ ըմպեմ ըզգինին՝

Սուզեալ մրտօք 'ի նրմին

Խայտամ զըւարթ եւ խաղամ

Ընդ աղջըկանց կոյս երամ :

Յորժամ ըմպեմ ըզգինին՝

Շահդ այդ յինէն ոչ մեկնի .

Ս.յդ լոկ առ իս մընայցէ

Զի այլ համայն անցանի :

խ.

ՍԷՐ ԽԱՅԹԵԱԼ Ի ՄԵՂՈՒԷ

—

Ոչ ետես Սէր 'ի վարդն

Ըզմեղու որ ննջէր՝

Եւ խածաւ անախի .

Վիրաւոր փոքր 'ի մասն՝

Լայր՝ փութայր եւ զիմէր

ՅԱստղիկ զեղանի :

« Կորեայ, մայր իմ, դռչէր,

Կորեայ, հա մեռանիմ,

Խուն իմ զիս խայթեաց :

Նաեւ թեւս իսկ ունէր .

Քեզըռկ զօճն այն ճղճիմ

Մեղու անուանեաց » :

Իսկ Սաստղիկ անդէն զայս,

« Թէ մեղուի խուն խայթոց

Յաւս ետ քեզ այսքան,

Քանի՞օն ապա տաս

Դու, Սէր, ցաւս այն ողւոց

Որ 'ի քէն հարան » ⁽¹⁾ :

ԽԱ.

Ի ԲԱՅՈՍ

Ջգինեօք անկցուք եւ զԲարոս երգեսցնուք . . .

Բարոս՝ դրախչ պարուց կայթից ,

Բարոս՝ երգոց ցանկասէր

Բարոս՝ Սիրոյ ընկեր եւ կից ⁽¹⁾ ,

Բարոս՝ սիրողն ըզկիւթէր :

Նա հանն 'ի լոյս զարբեցութիւն ,

Նա զգեղ ծնաւ շնորհամոյն

Նա զտխրութիւն 'ի բաց վարէ

Նա զհողս սգւոց վարատէ :

Մատաղ մանկախն այն ինչ զըւարթ ածեն առ իս ,

Մեղր անուշակ ընդ զինուոյ՝

Տըխուր աղէտք հողմոյ 'նդ ուղիս

Խուսեն անդէն 'ի հողւոյ :

Ըզբռամբ ածէք ճն զայս բաժակ .

Յ'ն անդր 'ի բաց տխրութիւնք ,

Եւ զինչ օգուտ հիւժել զկեանս

Ի հառաչանս եւ 'ի սուգ :

Ո՞ւմ մերկացաւ մութն հանդերձեալ ,

Կեանք անստոյգ են մարդոյ ,

Յարբեցութեանս պարել խնդրեմ

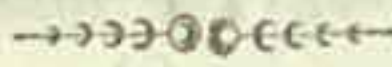
Ընդ աղջրկանց երամոյ .

Թող որ կամի կեցցէ 'ի վիշտս ,

Զբարթ արբեցուք մեք դինի .

Քանզի դճարոս 'ի նրւազել

Սմենայն վիշտ փարատի :

ԽԲ.

Պ Ա Ր

Ընդ հաղարայն հաճիմ կարաւ

Բարոսին,

Սիրեմ չքնաղ պատանեկաւ

Բաղխել վին:

Այլ առաւել սիրեմ պատկեալ

Ի յակինթ

Կայտուել դ'աղջկունս առ ոյգ աղեղ

Թինդս 'ի թինդ:

Ոչ թիւրեցաւ սիրաս 'ի խայթող

Ի հասխանձ,

Եւ կամ ըզգոյշ 'ի բանսարկու

Սըլարաց⁽¹⁾.

Զշշուկս ատեամ ըզյարուցեալս

Ի դինւոյ

Ի խուռներամ խրախճանս եւ խինդրս

Սիրոյ:

Ըզծաղիկ բոյլս աղջկանոց վարեալ

Յիմ քընար՝

Կենաց ըզբեռն ածեալ տանիմ

Հեշտարար:

ԽԳ.

Ի ՃՊՈՒՌՆ

—

Ճրպուռն ասեմ քեզ երջանիկ
Որ 'ի ծառոց խիտ տերեւս
Ի սնուեղ ասեալ խուռն ինչ ցօղիկ⁽¹⁾
Արքայօրէն նըւագես :

Քո է համայն որ ինչ ծըլի
Գալարագեղ յարտորայս ,
Եւ քո համայն որ ինչ փթթի
Ի նսեմաստուեր թաւ անտառս :

Ըզքեզ սիրէ եզոզն 'ի դաշտ
Զի ոչ իմիք գործես դեան ,
Քեզ ամարան հրեշտակը⁽²⁾ հաշտ
Եւ մահացութ պատկառ կան :

Սիրեն ըզքեզ եւ Աամենայք՝
Եւ Պեփոս ինքն Ապոլլոն ,
Եւ թաղցրասոյլ քո գեղգեղանք
Ի նրմանէ քեզ տըւան :

Դու ոչ գիտես ըզծերութիւն
Զգօն⁽³⁾ , երկրածին , երգասէր ,
Անցաւ անվիշտ եւ անարիւն
Դից նրմանիս քան մարդկան :

ԽԳ.

ԵՐԱԶ (1)

—

Թըւէր յանուրջս ինձ ընթանալ
 Թեւս զթիկամբք իմովք արկեալ,
 Սէր՝ կապեալ զոտս իւր կապարաւ
 Պնդեալ ըզհետ իմ զիս կալաւ .
 Զինչ մեկնութիւն այս երազի . . .
 Քուցէ թէ ցայս վայր խըզեցի
 Զայսքան յաճախ չըթայս սիրոյ՝
 Յայսմ 'ի յեանոյս ելս ինձ ոչ գոյ :

ԽԵ.

ՍԼԱՔԻՅ ՍԻՐՈՅ

Ամուսինն Սատղկան
Ի հընոցըս Լեմնեայ⁽¹⁾,
ԸզՍիրոյ դարբնէր նեա
Ի մեաալ պողպատեայ :

Կիւթերէ դժայր նոցին
Յանոյշ մեղրը մըխէր,
Այլ առեալ Կուպիդոն
Եւ 'ի թոյն շաղախէր .

Ի դառնալ 'ի մարտէն
Տիգաճօճըն Սրէս՝
Սըլաքացըն Սիրոյ
Ոչ առնէր ինչ երես :

« Այլ այս ծանր է, ասաց
Կուպիդոն, աղէ տն » .
Ծիծաղէր Ափրոդիտ՝
Եւ ըզնեանն առ Սրէս :

Անդէն դիքըն մարտից
Հառաչէր եւ դոչէր,
« Ծանր է այս, ծանր է՝ առ » .
— « Ոչ այդպէս », ասաց Սէր⁽²⁾ :

ԽԶ.

ԶՍԻՐԵԼՈՅ

Սիրելի եւ ոչըն սիրելի
Վիշաք են ոգւոյ անընդել .
Իսկ սէր՝ անհաս տենչանաց
Գժնէագոյնն է չարեաց :
Սէր ոչ դարմին ակնածէ ,
Զհանճար եւ դմիտս այսն առնէ ,
Բայց թէ դարձաթ . — կորնւստ առնօ
Որ նախ ըզհանքս 'ի կիր առն .
Վասն նորա՝ ոչ եզրարք
Ոչ եւս 'ի սէր մընան արք .
Մահ , պատերազմ եւ կրճիւմք
Սկիզբն առին յայնմանէ ,
Եւ մեք տարիտղքս (որ չարն է)
Յոսկւոյ չգոյէ կորնչիւմք :

ԹԻՆ

Յ Ա Ն Ձ Ն

Սիրեմ ըղծեր գրւարթուն,
Սիրեմ զառոյգ պարաւոր,
Իսկ յորժամ ծերք կայթս հարուն
Թէպէտ գրչունս ալեւոր՝
Այլ սիրան առոյգ է համբուն :

ԽԲ.

Ի ԴԻՈՆԻՍ

Ո զպատանին անխոնջ առնէ
Յաշխատութիւնս իւր ողջոյն,
Ի պարն առնուլ շքնորն՝ ափռէ
Անդրդուելի՛ ՚ի սիրոյն,

Աւաղիկ դայ Աստուածդ անդրէն՝
Բերելով մեզ մահացուաց
Քաղցր օշարակ՝ որ փարատէն
Զբասուերս հոգոց եւ վշտաց:

Ողկոյզ՝ ազնիւ ծրնունդ այգւոյն,
Մինչ դեռ դորթով ծածանի
Խայծեալ ՚ի մէջ ոստոց սիրուն
Թըւի պահակ Բաքոսի:

Յորժամ հատցի՛ փախուացէ զհոյն՝
Կազդուրեացէ զմեր մարմին,
Մեղմեացէ զմիտս՝ մինչեւ աշուն
Նոր փայլեացէ վերստին:

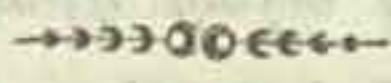

ԽԹ.

Ի ԿԵՆԴԱՆԱԳԻՐ ԱՍՏՂԿԱՆ

Ըղծովդ այդ մ իշխեաց դրօշմել,
 Ո՞ր երկնազդեաց ճարտար սիռեաց
 Ի սկաւառակդ այդ զՈւկէան
 Ի փրփրայոյդ դիզեալ կոհակս :
 Ո՞ այդ ում միտք աստուածամերձ
 Եցոյց 'ի նիւս նամէտ տարեր
 Շուշանափայլ ըղգիրգն Աստղիկ
 Երկնաճեմից մայր Աստուածոց :
 Եցոյց ըզնա մերկ հողանի,
 Այլ ջուրք ծածկեն ըղգեզան եւ եթ՝
 Զոր ոչ է անկ աչաց դիտել :
 Նազեալ ճեմի նա ընդ ալիս
 Որպէս ծաղիկ ինչ ձիւնափայլ
 Զոր ծածանէ ջուր հանդարտիկ .
 Ըղպաղպաջուն մրդէ գոնդողս
 Մարմնով չափ ջուրցն 'ի վեր կալով :
 Կապուտաներկ հեռոցն 'ի մէջ
 Որպէս շուշան 'ի մանիշակս՝
 Փայլէ խաղաղ 'ի ծովս Աստղիկ :

Արժաթափայլ երամ գլխնաց
Բարձեալ տանին զիղձ եւ զՅէր
Որ ըզմարդկան ծաղրեն նուրբ խելս ,
Եւ հոյ ճրկանց որ սահ 'ի սահ
Կայտուն յալիս , զՊատիեան զըշխոյ
Գրդեն զգուեն ամենուրեք
Ուր զեղածիս գայնա 'ի լիւղ :

Ծ.

ԱՅԳԵԿՈՒԹՅՈՒՆ (1)

Ըզսեաւ ողկոյդս 'ի կողովս
Բարձեալ կուսից եւ պատանեաց ,
Ի հնձանս անդր ընկենուն ,
Այլ լոկ արանց է ճմլել ,
Եւ ըզգինի ազատելով
Զլեզուն 'ի շռինչրս լուծանեն
Յօրհնութիւն դից այգեստանեաց :
Ընդ փրփրայոյզն 'ի տաշտս իւրում
Նորըն Բաքոս՝ (2) յակճիւրս կան .
Այն ինչ արբեալ զայդ ծերունւոյ՝
Գողգոջ ոտամբ կայթս հարկանէ
Զալեւոր գլուխ տատանելով ,
Այլ սիրասուն հնձանահար
Լըպիրժ ոտամբ սարդեալ զայ
Առ կոյս՝ որ խոնջ 'ի քուն մըտեալ
Ընդ հովանեաւ տերեւանւոյն
Ընկողմանի փափուկ մարմնով ,
Տարածամու՝ դնա քնքշանօք
Գոյ շիմենեայ մատնիչ գրդէ .
Այլ ոչ բանիւքն համողեալ՝

Զոր զլանայր պարկեշտութիւն
Բուռն կորզէն: — Զի Նիոնիս
Ազատ խայտայ "նդ մանկաւոյն
Որ ընդ գինիս անկանին :

ԾԱ.

Ի վ. Ա. Բ. Գ. (1)

Երգեմ ըզվարդ նոր ընդ ծիծաղ դարնայնոյն,
 Վարդ դից է շունչ, վարդ մահացուաց ցնծութիւն,
 Եւ 'ի Սիրոյ ծաղկափրթիթն եղանակ՝
 Զարդ Շրնորհաց եւ Աստղկան է մանեակ:
 Ըղնա Մուսայք եւ հոյլք սիրեն Նիմփայից,
 Քաղցր է գրգել ըզվարդ յուղին փրչալից,
 Սիրոյ դժաղիկն այն քաղցր առնուլ ժողովել
 Եւ փափկագեղ ըղնա ձեռօք ամփոփել⁽²⁾:
 Քանի հաճոյ է քերթողաց ծաղիկն այն
 Ի տօնս, 'ի պարս եւ Բաքոսին 'ի սեղան.
 Եւ զլինչ անոյշ առանց վարդի լինիցի,
 Այգ վարդամատն է եւ Նիմփայք վարդածղի,
 ԶԱստղիկ ասեն քերթողք լինել վարդերանդ.
 Վարդ հիւանդաց պաշտէ⁽³⁾, օժէ զգերեզմանս
 Ամաց յաղթէ՝ եւ նորին հեշտ ձերութիւն
 Ըղմանկութեան իւրոյ պահէ հեշտ բուրումն:
 Օ'ն արդ ապուք ողել զըսկիզբն նորին՝
 Որպէս պատմեալ մեղ աւանդեն վէպք նախկին:
 Յորժամ յալուց ծիրանածայր ու ծիծաղ
 Ի վեր ցոլաց Աստղիկ նամէտ եւ չքնաղ⁽⁴⁾,

Եւ յըղեղէն 'ի դուրս եհան Սրամազդ՝
Ըզգոռ Պալլաս՝⁽⁵⁾ դից Ուլիմպեայ անեսաստ,
Ի նոր կանթէ բուսոյց անդէն եւ երկիր
Ըզլարդ⁽⁶⁾, ծաղիկ սիրուն, ծընունդ հրաշալիր.
Դիցն անմահից ակումբ յառնել վարդ ըզնոյն՝
Սուղ մի ցօղեաց 'ի նա նեկտար դեղամոյն,
Եւ 'ի փրշոց նորին փթթեաց յերկին կոյս՝
Նըւիրականն Բաքոսի անմահ բոյս⁽⁷⁾։

ԾԲ.

Ծ Ե Ր Ո Ւ Ն Ի

Խու՛ր պատանեաց կրք տեսանեմ՝
Պատանենամ եւ ես անդէն,
Յայնժամ, թէ եւ յեց յալեւոյթ
Թեւս ըղգենունս ոտք շուտափոյթ :
Կանց այդր, բեր ծաղկունս, Կիւպէլ⁽¹⁾
Ձի ցանկացայ ես պրսակել .
Օ՛հ փախերուք, ալիք ճերմակ՝
Ձի արդ պարեմ ես պատանեակ .
Ըզբաքոսի բեր ինձ նեկտար
Ձի զծերունեաց ցուցից քեզ կար,
Ո՛րչափ գիտենս ըմպել ճառել,
Եւ ՚ի կղկղաթ յաւիւնս վառել :

ԾԳ.

ՆՇԱՆ ՍԻՐԱՀԱՐԱՅ

—

Նիշ 'ի գաւաղ

Նըժուղաց' (1)

Գընեն խարան

Հըրայրեաց :

Եւ ըղՊահլաւն

Սապաղէն

Ի խոյր գլխոյն

Հանաչեն :

Իսկ թէ ես դոք

Սիրահար

Տեսից' գիտեմ

Հեշտարար :

Զի կայ դրօշակալ

Ի գիւղի

Ներքին պատկեր

Իւր սրտի :

ՎԵՐՁ

ՏԱՂԲ

ՀԱՄԱՐԵԱԼԻ ԱՆԱԿՐԷՈՆԻ

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՍԿԱՐԻ

Ա.

Ի Ք Ն Ա Ր Ն ⁽¹⁾

Տուք ինձ ըզքնարն Հոմերոնի
Այլ խըղեղէք դարեան լար,
Զօրէնս 'ի մէջ առէք տօնի՝
Զբաժակն ինձ տուք հեշտարար,
Մըտեալ եւ իմ քաղցր 'ի դինի՝
Եւ խնդութեամբ կայթս հարեալ,
Յուցից հողիս դիմորդ վառի
Ի բոց սիրոյ մեղմափայլ:
Տուք ինձ ըզքնարն Հոմերոնի
Ի բաց խըղեալ դարեան լար,
Ի դիներբուս եւ 'ի տօնի
Զուարթ երգեսցուք անդադար:

Բ.

ԱՌ ՃԱՐՏԱՐ ՌՔ

Մուսայից լուր ըզլին
Ո՛ ճարտարդ 'ի վրձին :
Եւ ապեա դու ինձ նախ
Նըկարել վայրս ուրախ ,
Սրս անդուլ 'ի խնջոյս
Եւ յանուշ գիներբուս ,
Սպա խուճբ վարդագեղ
Բաքուհեաց ⁽¹⁾ դաշտադեղ ,
Որ ընդ բլուրս աստանդին
Չայն բարձեալ մուկդին :
Հուսկ ուրեմն ինձ գրծեա՛
Թէ դժելոյ հնար կայ՝
Չերկնաստիպ սէր երկրիս
Չոր ըզգայ մարդ յասիս :

Գ.

Յ Ե Ր Ո Ի Թ Ի Ի Ն

—

Գնացին յինէն փափկիկ վայելք մանկութեան,
 Վարսք ըսպիտակ ծածկեն ըզգլուխս իմ ողջոյն,
 Հեշտք եւ շքնորհք գեղամոյն
 Եւ ամենայն ծաղկունք տխոյ խամբուցան :

Գառն յիշատակս դրոշմեն տարիք 'ի դէմս իմ,
 Ըզգեղ նոցին երարձ անդութն ամանակ,
 Մընան ինձ կեանք տխրորակ . . .

Ոյք վասն անդուլ նստեալ հեծեմս եւ հիւժիմ :

Զարհուրազին է յիշատակքն մահու .

Սեաւ եւ անեղ է ճանապարհ որ տանի .

Աւ Պլուտոնեան թուխ գահու .

Եւ եթէ գամ մի երթիցես գայն ուղի՝

Ո՛հ վերադարձ չիք անտի :

Գ.

Թ Գ Ի Ն Ի

—

Ըղխոր բաժակդ այդ բարեկամ,
 Լից ինձ գինեաւ թաթաղուն,
 Սյւ ըղգինիդ այդ քաղցրահամ
 Խառնեա ինձ ջուրը պաղպաղուն

Ձի բոց դոր տայ Բարսա՛ այսու
 Թէ ոչ շիջցի մեղմանայն,
 Էլւանք, արդ ճն առ բեր ինձ դու
 Ըղգեղեցիկ բաժակն այն :

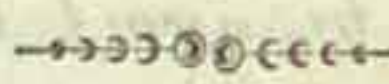
Արբցուք գինի լուս անչըչունջ,
 Թողցուք ըզկազս Նսկիւթեանց
 Եւ ցըյեաին կենաց մեր շունչ՝
 Մի լքցուք յայս բարութեանց :

Ե.

ՍԵՐ ԹՄԳՈՒՅԵԱԼ Ի ՎԱՐԴԻ

—

Մինչ 'ի դարաստ փողփողենէջ քաղէի՝
 Այդածին փունջ մի ծաղկի՝
 Վարդից 'ի հոյս 'ի քուն տեսի սէ ըղՍէք
 Ար շուրջ բուրմունս ծաւալէր :
 Կալայ գմանկիկն եւ 'ի բաժակ մըխեցի
 Աւ զղեղատու հոյզն արբի .
 Սրդ կուտիղեայ յօրինեցաւ բոյն հողիս,
 Լրսեմ. բըբէ 'ի սրախ :

2.

Յ Ո Ս Կ Ի ⁽¹⁾

Մինչ ոսկին խուսափէ յիմ ձեռաց
Քան ըզսիւզ ամարան ճեպրնիթաց,
Քան զաղջկան սիրատարի հայեցուած,
Կարծիցէք թէ սնդիմ զհետ նորին .
Ո՞ր պանդոյր խնդրիցէ զթշնամին
Եւ զմընալ սիրիցէ ոտխին :
Ընդ ոսկւոյ հեռանան սեաւ խորհուրդք,
Հանդարտին երաշխէպք մրկածուվք
Մաղկածին ծաւալեալ հեղիկ սիւզ :
Մասն 'ի թինդ տանելով քընարիս
Գեղգեղեմ միշտ զանոյշ սիրելիս ,
Եւ թնդմանց'ն արձագանք տայ հոգիս :
Այլ անդրէն տեսանեմ ես զոսկին ,
Որ գրգէ եւ գգու է կաթողին՝
Ըզհրաշէկ'ն ինձ ցուցեալ ըզգինին . . . :
Ի՞բր ոսկւոյդ այդ 'ի սէր արհամարհ
Ուրացայց ես ըզքեզ , ն՛ն քընար՝
Եւ ըզքեզ , Սէր . թողից մինչ 'ի սպառ :
Ա՛յ մետաղ նենգաւոր եւ վատթար ,
Զուր ճգնիս արհեստիւ քով մուլար

Ի չարեաց զիս թիւրել ճանապարհ :
Ըղբանդոան՝ քան ըղքոյդ սիրեմ ձայնս ,
Ըզսիրոյ՝ քան թէ դքոյդ քնքրչանս .
Ըզխաղաղ՝ քան ըղպերճ եւ ճոխ կեանս :
Գնւ յարհեստ խաբեքայ եւ ջատուկ
ԶԱստղորդին արարելի յեղյեղուկ՝
Եւ ըղքնարն ոսկեղին եւ ըսարուկ :
Գնւ զխնջոյս խռովեցելի գրւարթուն ,
Պղծեցելի ըղհամբոյր սիրասուն
Որ կապէր ըղհողի ընդ հողւոյն .
Յեաս աղէ , երթ անսխոյթ եմ ըղքէն .
Ե՛րթ Թրակիոյ դու յաղինս անօրէն՝
Նուաղդ 'ի լոյս խառնակել զհամօրէն :
Զքւր յուսաս ըղքընարս իմ կօրղել ,
Զքւր յուսաս գգուանօք քովք ընտել
Ի սեմօցս ըղՄուսայս վրտարել :
Տար այլուր ըղմողիչ հրաչրս քո
Որ պատրողք են խուժան օրերոյ ,
Աւխտադրուժ բնաւորդ ոգւոյ :
Կեանս առանց քո վարեմ ցնծակից .
Եւ ոչ այլ պաղատիմ ինչ 'ի դից՝
Բայց ըղքնար եւ զանոյշ սէր կուսից :

Է.

ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ

Քանի ախորժ է՝ ճեմ առնուլ

Գալարազեղ 'ի մարմանդ ,

Մինչ հողմ մեղմիկ ծաղկանց ըղհուլ

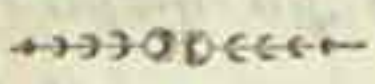
Գլուխալ չարժէ աստ եւ անդ :

Քանի ախորժ դիտել դաշին

Հիւսեալ սաղարթ ընդ սաղարթ ,

Ու՛նդ հոխանեալ բաղմեալ նորին

Մնչել 'ի սէր ըղձակաթ :

Ը.

Ի ՍԷՐ

—

Որ ևս անօրէն անկեղեցաց

Ամենակալ Սէր,

Քնդ ուն խայտան միշտ ՚ի շերինս

Հարսուք լուսաճեր :

Գղաշխական Աստուած հրդօր,

Լուր ըզք ծառայ,

Պաղատանայն ունկրն մատա՛

Մի զլանար նմա :

Գլխալուրէայ աղղկն հայցեմ

Գրթութիւն վասն իմ .

Գիտեմ զի չէ քեզ անհաճոյ

Բոց յոր խարուկիմ :

—>>>00<<<<—

Թ.

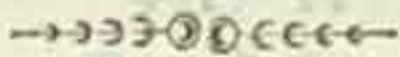
ՅԱՆԱԿՐԷՈՆ (1)

—

Ըզդինեաէր տեսի գքերթողն յերազիս
Յոյր յիշատակ պանծայ Տէոս .
Ըզկաթողին գարձոյց նա գաշս իւր առ իւ՞
Եւ բարբառէր սիրախօս .
Ճեպեմ փութամ, գիրկս ըզնովաւ արկանեմ,
Գրօշմեմ հայբոյրրս ջերմադին ,
Շրթունք ըզհոտ բուրեն գինւոյ սիրաճեմ՝
Սլեծադիկ գէ՛ծք ժպաին .
Վերամբառնայ զնա պատանւոյ 'ի տիպ' Սէր՝
Ու'աջով վարէր սիրասընոյց ,
Ըզփուշ զըլխոյն՝ ո'գքերթողին հոտ սիրէր՝
Ծիծաղաշուրթն ինձ մատոյց :
Զխորհրդաւորն առի պըսակ 'ի նմանէ՝
Հիւսեցի շուրջ ըզզլխով .
Եւ անտի այսր 'ի սիրտս անգուլ ըրնակէ՝
Սէր՝ սիրասոյլ 'ի ժողով :

ՎԵՐՉ

ԾԱՆՅՈՒԹՈՒԹԻՒՆՔ

ՏԱՂ Ա. ⁽¹⁾ Տաղս այս 'ի Ատաթիկանեան ճեռագրին 23^{րդ} դասեալ է՝ այլ առաւել 'ի ճահ թուի կալ 'ի սկզբան, յառաջարան իմն այլոցն : — Մակդիրք աարդիցն ըստ զանազան տպաց զանազանին, զի ոչ Քերթողին՝ այլ թարգմանչաց :

⁽²⁾ Ատրիտք՝ կղբարք՝ զօրագլուխք Ելիոնական պատերազմին՝ Աադմոս՝ առաջին թաղաւոր Թէբէի, ըստ առասպելաց որդի Ադենուրայ արքային Տիւրոսի եւ Սիդոնի . առաքեալ սորա 'ի խնդիր քեռն իւրոց առեւանդելոյ՝ տիրեաց՝ ուր եւ չողաւ . ուսոց Բէտլտացւոց զաթութայս, զորս էր նորա 'ի հայրենիան եւսեալ : Սատակեաց զվիշապն որոյ սպանեալ էր զընկերս նորա՝ յորոց մնացեալ հնգիւք կառոյց ըզ Թէբէ : Զմեծագոր զիւցազինս կամի երդել Սնակրէտն, այլ Սէր ոչ հաւանի :

⁽³⁾ Յորժամ կամին նախնիք ասել թէ նոր ինչ ասնուին երդել՝ ասին թէ փոխեցին զաղիս քնարին :

(¹) Այս էն երկք Հերքիւլեայ՝ զոր ետ նմա Եւրի-
թէոս արքայ նախանձաւոր փառաց նորա : — Ա.
Սպան դառիւծ ամենի 'ի Նեմեան անտառի, զորոյ
զմորթ հանապաղ զթիկամբ արկանէր : — Բ. Սա-
տակեաց դրաղձաղլուխն Հիդրայ՝ որոյ ընդ հատա-
նելն եւ բուսանէին գլուխք : — Գ. Սրընթաց ար-
շաւանօք ըմբռնեաց եղն մի ոսկեղջիւր եւ պղըն-
ձոսն : — Դ. Որսաց յԱրկաղեայ գկինձն մուկգին
որ ապականէր զերկիր : — Ե. Սպան զՊուսիրիա ար-
քայ Եգիպտոսի՝ որ զհիւրան յաշտ առնէր : — Զ. Սա-
տակեաց զՆիոմիդեա արքայ Թրակացւոյ, եւ արկ
զգէչն առաջի երխարաց որպէս սովոր էր նա ինքն
առնել իւրոյ ասպնջականացն : — Է. Սանձեաց ըզ-
ցուչն որ կարթակոտոր արար զԿրեալ : — Ը. Կոր-
դեաց զեղջիւր դեռի միոյ՝ զոր եւ յետս դարձոյց 'ի
յափշտակել զեղջիւրն Ամալթոյ : — Թ. Հեղձամրդ-
ձուկ ջնջեաց զերկրածինն Անթէոս հակայ անձոռնի :
— Ժ. Նետահար սատակեաց զմիջատս լճին Սախմ-
փալիոյ : — ԺԱ. Գողացաւ զոսկի իոնձորս դրախ-
տին Հեապերիդեայ, սատակեալ նախ զվիշտապն պա-
հապան դրանն : — ԺԲ. Ամբարձ ուսովք զերկինս 'ի
թեթեւութիւն Ատլանտեայ :

(²) Ի գողար եւ շնորհալի տաղիս յայմիկ Անակ-
րէոն ինքն թուի խօսել, ձայնք քնարի նորա գը-
որնչեն յունկն մեր, թուի իմն տեսանել զքերթողն :
Քանի արձակ, քանի պարզ եւ սակայն քանի ճօխ է

'ի բացատրութիւնս . մէն մի բառ՝ պատկեր իմն է .
եւ այդ խակ 'ի յուսահատութիւնս կրթէ . զթարգմա-
նիչն :

SU. 2. 6. ⁽¹⁾ Ձիք զաղան որոյ որկոր մեծ իցէ իբ-
րեւ զանխւծուն :

⁽²⁾ Ոգի զօրութեան՝ զՅոյն Յրօնիսի՝ ոմանք խո-
հեմութիւն իմանան : Այլ ոչ թուի այդ ճշգրիտ՝ զի
եւ առ կանայս զտանի խոհեմութիւն : Երկրորդ ըզ-
նիւթական զինուոց կամ պաշտպանութենէ . խօսի-
քերթողն՝ որով առաւել պատշաճ է յիշատակել ըզ-
բնական զօրութիւն մարդկան :

SU. 2. 9. ⁽¹⁾ Կարի զուլեալ է առ բանասէրս եղա-
նակ որով քերթողն բացատրէ զկէս զիշերոյ . եւ
երեւոյթդ այդ արդարեւ նշմարի յայնմ ժամու :

⁽²⁾ Ոչ թէ կանթեղս 'ի կիր առնուին Յոյնք՝ այլ
ջահս փայտեայս՝ զոր 'ի վերայ աշտանակաց դնէին :

⁽³⁾ Յայտ է զի նկարէին զՍէր՝ մանուկ թեւաւոր .
աղեղն 'ի յուս :

⁽⁴⁾ Սիրտ , լեզի , աղիք , որպէս երեւի յամենայն
քերթողաց նախնեաց , տեղի բնակութեան հեշտու-
թեան համարէին :

⁽⁵⁾ Գորեղն՝ ազդ ինչ խոշոր ճանճի . թէպէտ թարգ-
մանիչք ոմանք 'ի բաց թողին զբառդ՝ իբրեւ ոչ
փայելուչ արդի ճաշակաց՝ այլ ես ընդ բաղմաց հա-
ւատարիմ սիրեցի մնալ :

SU. 2. 7. ⁽¹⁾ Մտրտ նուիրական էր Բաքոսի՝ որ

պատրեալ երբեմն 'ի տեսոյն հանդեաւ ընդ հովանեաւ հորա՝ այդի համարելով զայն . — Արեւին ըզ ծառս նախնիք եւ վասն հոտոյն :

(²) Աչ կամի ասել քերթողս թէ զայցէ պաշտել զնա աստուածն Սէր . այլ զմանուկ ծառայ՝ վառեալ խանդիւն Սէր յորջորջէ : Սովորութիւն էր առ Յոյնս , որպէս այժմ առ Սալանիացիս , զի մանկունք վեշտասան ամաց եւ 'ի խոնարհ եւ մատաղ օրիորդք պաշտէին 'ի խնջոյս : Եւ Սնակրեոն անշուշտ ոչ անտես առնէր զսովորութիւնդ :

(³) Քոյսս այս անտերմն եւ անպատու յայնքան յաճախատունկ էր յափունս հիւլոսի , զի մայրեաց նրմանեցուցանէ զայն կասիողոր . « Անդ , ասէ , ամբառնայ անտառն անաղարթ , հունձքն՝ ջրաբոյս , զարդ ճահճաց : Ծառս այս մեղմազոյն քան զթուփս եւ պնդազոյն էր քան զսովորական արմախս : Եր 'ի նմա հիւթ սպիտակ՝ ոչինչ անհամ քմաց . արտաքինն նորա պնդազոյն էր » : Աչ առանց պատճառի կոչէ զայն կասիողոր հունձք ջուրոյ , զի կարի պիտանի էր Եգիպտացւոց , այնու յերիւրէին մուճակս , կանթեղս , առադաստս . աղքատք յօրինէին հանդերձս : — Ծառայէր եւ իբրեւ ժապաւէն , որպէս երեւի 'ի բանից քերթողիս . եւս եւ 'ի մազաղաթ :

(⁴) Սովորութիւն էր իւզս անուշունս զեղուլ ոչ միայն 'ի վերայ մեռելոց՝ այլ եւ զերեղմանաց նոցին .

(⁵) Յուն . « Մինչչեւ երթեալ 'ի պար մեռելոց » .

Հեթանոսք համարէին կայթա հարկանել ողւոյ յե-
լիւսեան դաշտի :

ՏԱՂ Ե. ⁽¹⁾ Առ նախնեօք կարի յարդի էր վարդ.
չատ է ընթեռնուլ վասն Յունաց զՍնակրէնս, եւ
զՌատիոս վասն Հռով ճայեցւոց : — Սղո թիւն կե-
նացն՝ հասարակ նմա ընդ ամենայն գեղեցիկ իրաց՝
առաւելու զյարդ նորա :

⁽²⁾ Սքանչելի եղանակաւ քերթողն զգարուն նը-
կարագրէ՝ զՍատղիկ, զՍէր եւ զՇնորհս՝ ի պար ե-
ղեալ ընդ Նիմփայս : Պար մտանէր եւ ի պաշտօնս
դից առ Յոյնս :

ՏԱՂ Զ. ⁽¹⁾ Վասն յաճախ յիշատակեալ սուրբու-
թեան պսակաց ի մէջ բերցուք զբանս Սափիսովայ.
«Որքան պսակիմք՝ այնքան հաճոյ եմք դից որոց
յաշտ առնեմք, դարձուցանեն զերեսս իւրեանց
յայնցանէ որ անպսակք իցեն», յիշատակի եւս առ
նախնեօք թէ ի մեղմել դտապ զինուոյ՝ պսակէին
ծաղկօք ինչ, որք յետոյ ի վարդ փոխեցան :

⁽²⁾ Բառն յոյն Բիքդիս՝ պատճառս ետ վիճից առ
գիտնականս : Բանդեռն Հայոց՝ կարի ի ճան թուի :
Բառդ Lyra հիւսիսական է՝ նշանակէ Շնորհք, գեղ,
հրապոյրք . Chitarra, բառ Փիւնիկ, նշանակէ
ճայն աղմկայոյդ, շոինդն :

⁽³⁾ Դիք յիշատակեալք աստ են ի բացայայտել
զխնդութիւն : Սատղիկ կամ Ախ թէրի (վասն Ախ-
թերեայ քաղաքին ուր տաճար կանգնեալ էր նմա)

Կամ Ափրոդիտ, մայր Կուպիդեայ այն է Սիրոյ եւ
 ամենայն վաւաչոտու թեանց : Իսկ Բաքոս կամ Աիէ-
 ոս (բառ յոյն որ է արձակել լուծել 'ի կապանաց)
 եղևալ է Բաքոսի, իրրեւ այն զի ազատէ զմիտս .
 Կոչի եւ Ռիոնիս, որ է Ռիոս այն է Արամազդ . Նիսի
 խթել, կոչի եւ Սարանդ արամէտ եւ է սա աստուած
 զինւոյ : Յանուն սորա էին Բաքոսականքն անուան-
 եալ հանդէսք : — Սովորու թիւն էր Յունաց զինի
 ծաղու զիմակս զգեհու լ եւ մատաղ գուսանօք պա-
 րել երգել : Զմին 'ի խնջոյից աստի նկարագրէ Ա-
 նակրէոն :

ՏԱՂ Ը. ⁽¹⁾ Թուի թէ եւ յերազս անդամ հեշտա-
 սէր էր Անակրէոն :

⁽²⁾ Այսինքն կամէի ննջել վերոտին զի տեսից ըզ
 հոյն երազ :

ՏԱՂ Թ. ⁽¹⁾ Անուանի տաղս այս՝ իրաւամբ վկա-
 յեցաւ 'ի բանասիրաց ընդ կատարելագոյն երկա-
 նախնեաց :

⁽²⁾ Սովորու թիւն էր նախնեաց օծանել զթռչունս
 որպէս երեւի 'ի առդիցդ . թռչունս այս հրեշտակ
 էր Անակրէոնի 'ի ձեռն որոյ առաքէր նամակս առ
 սիրելիս իւր : Սովորու թիւնս այս յիշատակեալ առ
 Պլինիոսի, Նլիանու եւ այլն գտանի եւ առ արեւել-
 եայս 'ի հնազոյն ժամանակաց հետէ . թողուն զէզա
 աղաւնեկաց 'ի քաղաքն ուր կամէին զնամակն յղել
 եւ նամակաւ հանդերձ արձակելին զարուն . ընաղ-

դու մն սիրոյ թռչնոյն վարէր զնա առ ընկերն իւր :

(¹) Բաթիւն անուն միոյ սւրուք 'ի մանկանց զոր սիրէր Սնակրէոն :

(²) Հրաշալի է փափկութիւն խմաստիս : Քանի զողոր եւ սիրուն էին տաղք նորա՝ զի վասն միոյն եւ եթ Սասղիկ մայրն Շնորհաց եւ Գեղոյ՝ ձօնէ աղաւնեակ մի :

(³) Տես վերագոյն 'ի Զ :

(⁴) Զագռաւ ասէին նախնիք թռչուն շաղիաղութան զամենեւեան :

ՏԱՂ ԺԲ. (¹) Էր սա արքայ Թրակիոյ, ած 'ի կընտրութիւն զՊրոկնէ զզուսար Պանդիոնի, յորմէ ծընաւ նմա Իդիս անուն որդի : Յետ սակաւուց բըռնադատեալ նորա զՓիլոմէլ՝ քոյր Պրոկնէի, եհաա զլեզու նորա, զի մի կարասցէ յայտնել զեղեոն, եւ փակեաց յաշտարակ : Այլ հնարիւք յայտնեալ Փիլոմելայ՝ քուն իւրում որ ինչ եղեալ էր՝ երկօքին 'ի միասին 'ի վրէժ քինու ետուն նմա 'ի կերակուր զմարմին որդւոյն, եւ ապա յայտնեցին ըզդաւն : — Տէրէոս ցասուցեալ եւ 'ի յուսահատութիւն կրթեալ՝ փոխեցաւ 'ի յոպոպ որ միշտ որսաց զսխակ եւ զծիծեան յոր Փիլոմէլ եւ Պրոկնէ էին լեալ կերպարանափոխ :

(²) Զիք թռչուն վաղայարոյց քան զծիծառն :

ՏԱՂ ԺԳ. (¹) Գիողորոս Սիկիլիացի պատմէ եթէ Կիւպելէ զուսար Մէոնիոյ, արքային Փալեդիոյ,

հարեալ 'ի սէր Ատաբախի, յղացաւ 'ի նմանէ : Եւ դառնալ աղջկանս առ հայրն ցատուցեալ սորա ընդ դործն՝ սպանն զնա . ընդ որ յանյոյսս կրթեալ Ատաբախի՝ ընթանայր ընդ լերինս եւ ընդ բլուրս կարդալով զՆիւպելէ յանուանէ :

(²) Կարա՛ ակն ջրոյ յանձաւ իմն՝ նուիրական Ապուլլոնի, զեռեղեալ 'ի միջի Առլուփոնի եւ Լիպերեայ՝ 'ի Յոնիա : Անդ էր պատգամատուն ինչ զիցս այսորիկ . որ ըմպէր 'ի ջուրց անա՛յ ընոյր մարդարէական ոգւով :

ՏԱՂ ԺԴ. (¹) Քերթողն 'ի գեղեցկահիւս տաղիս յայսմիկ խօսի արդարեւ վառեալ խանդիւ . սպառեալ նեախն՝ Սէր ինքնին յարձակի 'ի սիրտ նորա, որում ոչ եւս ժուժկալեալ՝ տեղի տայ : Արժանապէս դասեալ է տաղս ընդ գեղեցկագունից :

ՏԱՂ ԺԵ. (¹) Թէքէիւ՝ իմանայ քերթողն զպատերազմ եօթն եղբարց . — Փոխողիայ՝ այն ինքն է Իլիոն :

ՏԱՂ ԺԶ. (¹) Սարդիկէ մայրաքաղաք Լիւդիոյ , անուանի յոյժ վասն գանձուցն յաճախութեան եւ յառածս եղեւ . Կիկէս թագաւոր էր նորա . զամանէ վիպեն թշուառագոյն զարձեալ յԱպուլլոնէ քան զաղքատագոյնս :

(²) Բռնաւոր նշանակէր առ Յոյնս այր՝ որ զաղատաէրութիւն զրոամբ ամէր , թէպէտեւ վարէր զիշխանութիւնն արդարակորով եւ իմաստուն օրինօք :

ՏԱՂ. ԺԵ. ⁽¹⁾ Զտաղս այս որ գտանի եւ առ Սւլոս
Գելլիոս՝ լուեալ ասէ նա՝ ՚ի խնջոյս ուրեք :

⁽²⁾ Մի զէնս եւ զրահս : — յԵլիականին Հեփեսոս
տոս ձուլէ զէնս Սքիլլեայ, այդմ ակնարկէ թերեւ
եւս եւ տողս :

⁽³⁾ Անգնդայոյդ կոչէ Հոմեր զՀայկն . Անակրէոն՝
ախոր :

⁽⁴⁾ Մենատ կամ Բաքուհիք, քրմանոյչք ընկերաւ
կից զիցն Բաքուսի, զգենուին մաշկ վագեր եւ յս-
վագու, ՚ի նշանակել անշուշտ զի արբեցութեամբ
անբանից անասնոց հաւասարի մարդ . ընդ լերինս
եւ ընդ ձորս ձայն բարձեալ վագէին, իբրեւ զերէ
վայրիս, ունելով ՚ի բռին մական պաճուճեալ սա-
ղարթուք բաղեղան :

ՏԱՂ. ԺԸ. ⁽¹⁾ Մերկանայր երբեմն Սէր ՚ի զինուց
եւ առնոյր զքնար . — Զերկոյուն տաղիցս արժան-
եաց՝ կարի զանազան կարիք են բանասիրաց, ո-
մանց ծայրայեղ դրուատեալ եւ այլոց նոյնչափ
դարսիւեալ : Սյլ ասասցուք ասաէն զի բազում ու-
րեք կրիտիսք՝ ոչ այլ առ ինչ անդոսնեն կամ ներ-
բողեն՝ բայց զի նոր ինչ արասչեն : Եթէ դասե-
նայն մարդ ՚ի ժամանակէն եւ ՚ի բարուց անձին եւ
ազգին դատել արժան իցէ ոչինչ անվայել թուին
Անակրէոնի տաղքդ :

ՏԱՂ. Ի. ⁽¹⁾ Զնիովպէէ դստերէ Տանտալոսի՝ այս-
պէս խօսի Խորենացի . (Բիլք Պիտ. յաղ. եղծ.

օրին. Ա.) Էր նա յոյժ սիրելի Լեւոնայ դիւր՝ մօրն
 Ապուլլոնի . եւ զսոյն լեալ համբաւէ թաթաւուջ
 համբաւօք , զուգաթիւս ինն վեց արուօք եւ նոյն-
 չափ իդօք , եւ ապարասանեալ բաց յաղաղս բաղ-
 մորդու թեանն , նախատէր զԼեւոնի : Ընդ որ բար-
 կացեալ յոյժ աստուածուհին՝ առաքէր ասէ զԱպուլ-
 լոն եւ զՍրաւեմիս դիւր որդիսն . եւ սատակեալ
 քառնայր Ապուլլոնիւ զորդիսն , եւ Սրաւեմեաւ՝
 զէզս . վասն զի պար ընձեռեալ էին , որպէս համ-
 քաւ են , հասուցաւ եւ զյանկարծօրէն մահսն , եւ
 զճէտլբէ զյանկարծադէպն եւ զժնդակն զբողմամբ
 անդդայացեալ քարանալ , եւ զրեթէ արձան մին-
 չեւ ցօյժմ եւս արտօսր թօրէ : Տես եւ յիլիականն
 երդ 24 ՚ի բանս Արիլլէսի ընդ Պրիւմա :

(2) Տես Տաղ ժ. Բ. ծանօթ .

(3) Սանդալ ազգ ինչ կօչկաց : — Աքանչելի է
 տաղս իմաստիցն գորովով : Բաւում նմանութիւնք
 են սորա :

ՏԱՂ ԻԱ. (1) Կամի ասա քերթողս զինեսէր՝ զին-
 եաւ գրոց սրտին շիջուցանել : — Փոխանակ ՚ի կիր
 արկանելոյ գրառ ըմպել ասէ «ճե՛» որ է բնակել ՚ի
 մի ումայ սոանց շնչառութեան : Այս ազգ ըմ-
 պելոյ ոչ ինչ անձանօթ եւ ժամանակաւս փութա-
 գոյն արբեցուցաւ է :

ՏԱՂ ԻԲ. (1) Զբառդ վորս՝ յաճախ է տեսանել
 առ Յոյն եւ Լատին քերթողս՝ փոխան տերեւա-

հւոյ արկեալ 'ի կիր :

(2) Փոխանակ ասելոյ՝ թէ ձայն նորա համոզիչ է 'ի հանգիստ յորդորէ՝ այսպէս խօսի քերթողն, որ եւ կարի գովելի գտաւ յաչս բանասիրաց :

ՏԱՂ ԻԳ. (1) Զտաղս ասեն յօրինեալ Անակրէոնի յորժամ յետս դարձոյց առ Պոլիկրատ զգանձս ընկալեալս 'ի ն'անէ :

ՏԱՂ ԻԶ. (1) Երգքս այս բաժակաց (Տես 'ի վարս Անակ.) յօրինեալք են մեծաւ մասս իր 'ի խրախմբանս անդ, եւ երգէին 'ի Յունաստան մեծաւ զմայլմամբ, Այլ զեռանդն յայսպիսի իրս անհնար է եւ ջերմադոյն մտաց երեւակայել, արդ թէ այն որ հրաշանայ ընդ Անակրէոն չկարէ ընթանել զամենայն, քանիպատիկ եւս Քերականն՝ որ բառս եւ եթ նշմարէ 'ի նմին :

ՏԱՂ ԻԸ. (1) Անուանի էր Հոսդոս վասն զեղարուեանից :

(2) Մովսէսկարէին Յոյնք զաղղի աղղի պատկերս :

(3) Ծիրանի՝ փորձիրոն նշանակէ աստ գոյն ինչ մտոյգ :

(4) Այք Աթենասայ ծաւի էին. իսկ Աստղեան՝ թաց առ լիտութեան :

(5) Իցէ հնար լատոգոյն գովել զգեղ թնչաց :

(6) Շրթուք՝ գան թուին բառ նախնեաց հրապարանաց եւ ճարտարիտութեան :

ՏԱՂ ԻԹ. (1) Ի կրկին տաղս այսոսիկ տեսանի ճա-

շակ նախնեաց զգեղեցկութենէ:

(2) Որպէս խնդրեաց զի յաչս սիրուհւոյն դոյլի ինչ յԱթինասայ եւ յԱստղկանէ, նոյնպէս եւ վասն մանկանն սիրելւոյ հայցէ զձիրս Աստղկան եւ զԱրիսի:

(3) Գոյնդ այդ յայտ առնէ զանմեղութիւն:

(4) Լանջք Հերմեայ՝ որպէս 'ի ճահ է ճարտասանի. ազդերք Պոլիկոբայ՝ զի պիտանի են մասունքդ ախոյենի. փոր Բաքոսի՝ զի աստուածդ այդ մըշտառոյդ էր եւ միշտ գինելից:

(5) Ի Սամոս գոյր արձանն Ապոլլոնի:

ՏԱՂ Լ. (1) Ի փափկահիւս տաղիս՝ նշանակէ քերթողն թէ գեղ զօղեալ ընդ մտայ՝ գերի պահեն զՍէր:

ՏԱՂ ԼԱ. (1) Որչափ գողտր է առաջին տաղն, այնքան բուռն եւ եռանդուն այս:

(2) Որետ որդի Ագամեմնեայ, եւ Ալկմէոն՝ որդի Ամփիարայի, յետ սպանանելոյ զմարս իւրեանց՝ հալածական գնային 'ի ստուերաց նոցին:

(3) Ալկմէոն՝ 'ի սասափկ ջասման՝ սպան զմին 'ի բազում կանանց իւրոց:

(5) Կաս՝ վեհագոյնն 'ի դիւցադունս Հոմերի սկնի Աքիլեայ, զժկամակեալ ընդ որ չետուն նմա ըզդէնս Աքիլլի շողաւ զիւրովին: Անուանի է եօթընքեմիտեայ ասպար վիթիարի դիւցադինն:

ՏԱՂ ԼԲ. (1) Ոմանք 'ի բանասիրաց անարժան

վարկեալ զտաղս [Անակրէոնի՝ 'ի բաց թողին : —
Բազում հետեւողութիւնք են այսր տաղի :

ՏԱՂ ԼԳ. ⁽¹⁾ Տաղս այս վասն սրտառուչ եւ պարզ
բնականութեանն ընդ դեղեցկազոյնս դասեալ է :

ՏԱՂ ԼԵ. ⁽¹⁾ Եւրոպէ՛ դուստր Ազինորայ՝ արքա-
յին Փիւնիկիոյ՝ առեւանդեցաւ յԱրամաղղայ որ 'ի
ցուլ փոխեալ էր :

Սյնպէս անցեալ ընդ նեղուց Կոստանդնուպօլ-
սի՝ ետ պատճառս անուան Վոսիորոս՝ որ է անցք
արջառոյ . իսկ ասին յոր ել կոյսն յանուն նորա
Եւրոպէ կոչեցաւ :

ՏԱՂ ԼԶ. ⁽¹⁾ Մակդիրս այս յաճախեալ առ նախ-
նիս ամենագեղ նշանակէ :

⁽²⁾ Չքնաղ է պատկերդ պսակի սպիտակալեաց :

⁽³⁾ Սիրէին նախնիք յամենայնի խառնել զգաղա-
փարս տխուրս : Ոմանք անհարազատ համարեցան
զտաղս՝ զի յիշատակի 'ի սմա հռետորութիւն՝ որ
թէպէտ սկսեալ իմն էր յաւուրս քերթողիս՝ այլ
'ի յաջորդ դարուն ծաղկեցաւ :

ՏԱՂ ԼԷ. ⁽¹⁾ Պառնէս 'ի վարս Անակրէոնի ասէ (ա-
ռանց պատճառս 'ի մէջ բերելոյ) թէ 'ի դառնալ
մատենագրիս 'ի յԱթենայ 'ի Տէոս տեսեալ 'ի բար-
ձուէ լերին միոյ զՆգեան ծով կղզեօք հանդերձ
եւ դամենայն դեղ վայելչութեան առանձնութեան՝
երգեալ իցէ զայս :

⁽²⁾ Շնորհաց՝ որ մայր էին ամենայն դեղեցկու-

Թեանց՝ բղխումն ասէ լեալ զվարդ : Քանի՛ արնիւ
են բացատրութիւնք տաղիս՝ մեղմանալ ալեացն
փայլիլ վատակոց մահացուացն եւայլն :

ՏԱՂ ԼԸ. ⁽¹⁾ Քանաստեղծս ակնարկէ աստ տօնից
խշատակելոց յԵլիանոս : — Ի ձայն փողոց հրաւիր-
եալ մրցողացն՝ պարտ էին ըմպել սրուակ մի լի
գինով, որ փութադոյն ըմպէր զայն տանէր զյաղ-
թութիւն, եւ տային նմա պսակ եւ սրուակ մի՛ ՚ի
մրցանակ :

⁽²⁾ Խառնէին նախնիք մեղր ընդ գինւոյ՝ ՚ի քաղց-
րութիւն :

⁽³⁾ Սիւենոս՝ այծամարդ ծերունի՝ սնուցիչ եւ ըն-
կեր Բաքոսի, հեծեալ ՚ի վերայ իշոյ արար զարշա-
ւանս Հնդկաց . ՚ի դարձին բնակեցաւ յԱրկադեայ՝
որ արբենայր յաճախ :

ՏԱՂ Խ. ⁽¹⁾ Ի տաղս ինչ նախնեաց դտանի նոյն ի-
մաստ :

ՏԱՂ ԽԱ. ⁽¹⁾ ԶԲաքոս սիրոյ ընկեր ասէ, զի ա-
ռանց Բաքոսի եւ կերերի պաղ է սէր :

ՏԱՂ ԽԲ. ⁽¹⁾ Սլաք սիրոյ : — Զեղանակս այս խօ-
սից վարեն եւ սուրբ գիրք :

ՏԱՂ ԽԳ. ⁽¹⁾ Յօղով եւ եթ սնանին ճպտունք . իբ-
րեւ արքայ նուագես ասէ՝ այսինքն զարքայն ըը-
նարի Ապոլլոն : Էզք ճպտանց համերք են, որոց
վասն Գսենարկոս կատակերգակ երանելի կոչէ
զաղգ նոցա :

(²) Ի մութս ամառան երգէ միջաան :

(³) Զգօն կոչէ զի միշտ զուարթ է, երկրածին՝
զի Աթենացիք այսպէս կարծէին, որոյ վասն այր
խորաքանչիւր կրէր զպատկեր նորա ասկեճոյլ 'ի
խոյր իւր, անարիւն կոչէ զի նմանեցուցէ զայն
գից : (ԵՂԻՇԷ)

ՏԱՂ ԽԵ. (¹) Լեմնոս կղզի, յէղէական ծովու,
աւր էր հնոց մի Հեփեսոսի :

(²) Քանի՛ զօրութիւն տայ Անակրէոն ալաքացե
ախրոյ, զի Սրէս հուժկու եւ վիթխարի աստուածն
պատերազմաց, հպեալ եւ եթ հեծեծէ առ ցաւոց :
Իսկ Սէր՝ չառնու յետս զուաք, այլ թողու զայն զի
յիշատակաւն մի եւս ժպլհեացի այդպիսոյ :

ՏԱՂ Ծ. (¹) Երգս այս յայնցանէ է զոր յայգե-
կութս նուազէին Յոյնք . — Զկարեմք՝ ասէ Թովմ,
Մուր՝ չիմանալ զղացումն պատկառանաց ընդ նըշ-
խարս կրօնից նախնեաց :

(²) Իմանայ նոր գինի . — զեղեցիկ գաղափար է
Անակրէոնի աստուածացուցանելն զգինի :

ՏԱՂ ԾԱ. (¹) Սքանչելի ներբողեան է վարդի բա-
նահի սութիւնս այս եւ չիք ինչ առ նախնիս
չքնադագոյն :

(²) Գրգել զվարդ ձեռք՝ նշմարէ քերթողն թէ
վարդ նորածին սեղմեալ 'ի ձեռին բուրէ հասա ա-
նոյշ, կամ որպէս համարի Տասիէ ակնարկէ սովա-
րութեան ինչ Յունաց, օխահարք 'ի վարձել եթէ

չաջող իցէ նոցա բաղդ՝ ձեռն 'ի ձեռին վերայ
եղեալ սրայթուցանէին զոերեւ ծաղկի իրիք . —
զտանի տակաւին սովորութիւնս 'ի ճաղղիայ :

(3) Ի ցուցանել զյարդ վարդին՝ յիշէ քերթողն
ղիարդ յամենայնի խառնեն զայն : — Եւ 'ի խօսս
անգամ փոխանակ ասելոյ քաղցր բարբառիս, վարդս
բարբառիս ասէին երբեմն :

(4) Ակնարկէ աստ որպէս մտանէ 'ի բաղադրու
թիւն դեղոյ . նորին ծերութիւն՝ զի վարդ անոյշ
հոտի եւ յետ թառամելոյ :

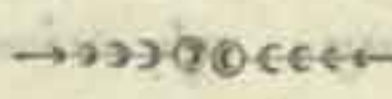
(5) Վասն ծննդեան Աստղեան տես վերադոյն 'ի
դեղեցիկ տաղն Իթ .

(6) Պալլաս՝ զինուք զարդուք եւ յըղեղէն Արա-
մազդայ . առասպելաւս յայտ արարեալ այսու թէ
իմաստութիւն բղխեաց 'ի մտաց դերադունին 'ի
դիս :

(7) Այսու քերթողն զից հաւասար իմն կացու-
ցանէ զվարդ . զի մինչդեռ երկինք՝ զՊալլաս եւ Ով-
կէան՝ զԱստղիկ, երկիր բղխէր զվարդ :

ՏԱՂ ԾԲ. ( ) Ոչ է պարտ՝ զԱիւպելս այս դաստ-
ուածունին կիւպելէ համարիլ . զի տողքս ոչինչ
այդպիսի յայտնեն . այլ պարտ մանաւանդ համա-
րել զսա զմի ոք 'ի հոմանեաց Անակրէոնի :

ՏԱՂ ԾԳ. (1) Նշանս դնէին Հելլենք 'ի դաւակ ե-
րխվարայ :

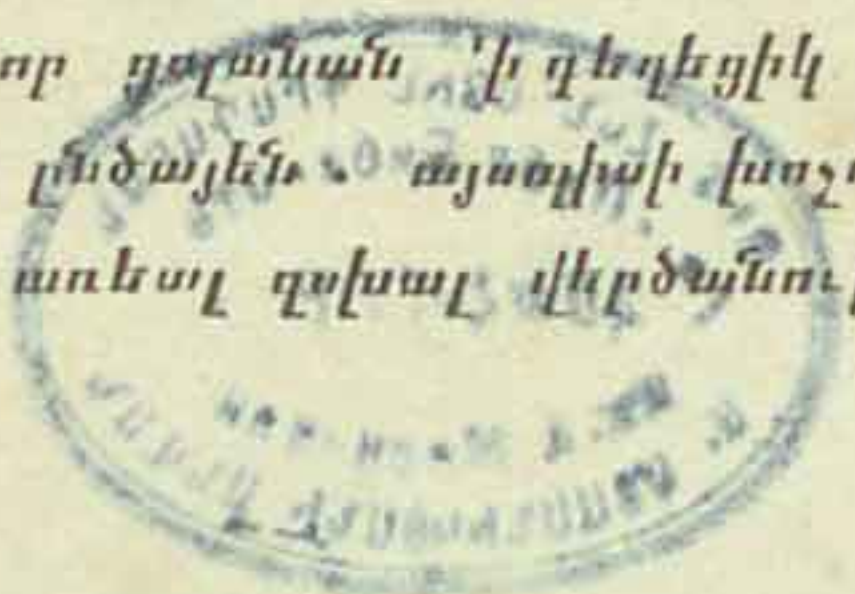
Տաղք որ զկնի՝ չեն ինչ ապացուցեալք Անակրէոնի սեպհականել : Թող զտողս տողս զոր մուծեալ է ոմանց ըստ քմացն յօժարութեան 'ի ժամանակս ժամանակս, ժպրհեցին եւ այլք տողս բառնալ յաւելուլ՝ անպատկառք մեծի անուան մատենագրին : Յայս սակս վէճք բազումք առ գիտնականս յուղեցան զթուոյ տաղից Անակրէոնի, եւ ըստ զանազան թարգմանչաց տարբերի թիւ նոցա : Այլ ես հետեւեցայ ականաւոր տպագրութեան Մոնֆալքոնի, միայն 'ի յաւելուածոյ տաղից նորս զոմանս 'ի բաց թողի՝ ոչ կարծելով զնոսա ծնունդս Անակրէոնեան հանճարոյն եւ զայնս եւ եթ առեալ քաղեցի յորս նշմարի Անակրէոն՝ եւ անդ իսկ բազում համարձակութեամբ վարեցայ :

ՏԱՂ Գ. Հարազատ ծնունդ թուի սա ինձ ծերութեան հեշտասէր քերթողի, զի թէպէտ տարբեր ոճով գրեալ՝ այլ ոչ նուազ նշմարի ողի նորին քերթող :

ՏԱՂ Զ. Թող զչնաշխարհիկ աշխոյժ, զխանութքերթողական որ փայլէ 'ի տաղիս՝ եւ բարոյականնե կարի գեղեցիկ է ամենուրեք անխտիր :

ՏԱՂ Ը. Տաղս պակասէ 'ի վերջ կոյս :

ՏԱՂ Թ. Պատրեալ ոմանց յԱնակրէոնեան շրնորհաց որ դարանան 'ի գեղեցիկ տաղիս՝ նորին քերթողի ընծայեն : այսպիսի խոշոր վրիպակի օժանդակ առեալ զսխալ վերձանութիւն ձեռագրի

իրիք : Այլ է դա տղերձեալ մանաւանդ առ Սրահ-
 րէոն՝ զոր մեք ՚ի վերջ ասա կարդեալ՝ կնքել կա-
 մեցաք դասդսն՝ որպէս յայլ տախտակաթիւնս ինչ
 է տեսանել, ներքաղենիս. նորին սիրելի Յերթողի :

ՉԵՐԻ

